

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ για το άρθρο 16 του Συντάγματος

**Κύλησε ο
τέντζερης και
βρήκε το καπάκι**

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 429 - Σάββατο, 8 ΙΟΥΛΙΟΥ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

**ΑΜΛΗΛΕΓΓΥΗ
οτην Παλαιοστίνη**

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

8/7: Παγκόσμια ημέρα κατά της αλλεργίας 8/7/1912: Ανοίγει το πρώτο super market (ΗΠΑ) 8/7/1949: Εκτέλεση φοιτητή Παύλου Παπαμερκούριου ("Χρυσός αετός") που ενέπνευσε τον Μίκη Θεοδωράκη για το "τραγούδι του νεκρού αδερφού" 8/7/1976: Το αμερικανικό ΥΠΕΞ εκδίδει το πρώτο διαβατήριο 9/7/1943: Αντιστασιακό φοιτητές σκεπάζουν με μάχαρα πέπλα όλα τα αγάλματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης – ακολουθών επεισόδια και συλλήψεις 9/7/1877: Πρώτο τουρνουά τένις στο Wimbledon 9/7/1935: Γέννηση Mercedes Sosa 9/7/1856: Γέννηση Nicola Tesla (Κροατία) 10/7/1985: Βύθιση του πλοίου "Rainbow Warrior" (Greenpeace) από γάλλους πράκτορες 10/7/1931: Αεροπορική σύνδεση Θεσσαλονίκης – Αθήνας 10/7/1911: Πρώτο φύλλο εφημερίδας "Μακεδονία" (Κωνσταντίνος Βελλίδης) 10/7/1964: Η αγγλίδα σχεδιάστρια Mary Quant παρουσιάζει την μίνι φόρστα 10/7/1911: Γέννηση Στρατή Τσίρκα (Κάιρο) 10/7/1991: Ορκίζεται πρόεδρος Ρωσίας ο Μπόρις Γελτσίνι 10/7/1962: Εκτόξευση πρώτου τηλεπικοινωνιακού δορυφόρου 11/7: Ημέρα των πληθυσμών 11/7/1980: Δολοφονία γιατρού Τσιράνη 11/7/1937: Θάνατος George Gershwin 11/7/1970: Εγκαίνια επιβατικού σταθμού στο λιμάνι του Πειραιά 11/7/1938: Θεμελίωση του βασιλικού θεάτρου Θεσσαλονίκης 11/7/1921: Ανεξαρτησία Μογγολίας 11/7/1947: Γέννηση Χρήστου Νικολόπουλου 11/7/1942: Αρχίζουν οι διωγμοί των εβραίων της Θεσσαλονίκης 11/7/1988: 9 νεκροί και 71 τραυματίες από επίθεση στο "City of Poros" 11/7/1832: Γέννηση Χαρλίου Τρικούπη (Ναύπλιο) 12/7/100 π.Χ.: Γέννηση Ιούλιου Καίσαρα 12/7/1904: Γέννηση Pablo Neruda 12/7/1964: Μεταρρυθμίσεις στην παιδεία – δωρεάν σχολικά βιβλία 12/7/1836: Πρώτη θεατρική παράσταση στην Αθήνα (κωμωδία Μολιέρου) 12/7/1884: Γέννηση Amedeo Modigliani 12/7/1962: Πρώτη συναυλία των Rolling Stones (Marquee Club – Λονδίνο) 13/7/1993: Δολοφονία Jean Mara (Σαρλότ Κορντέ) 13/7/1901: Εφεύρεση ηλεκτρικής σκούπας 13/7/1925: Κατάργηση της ελευθεροτυπίας από τον Πάγκαλο, λόγω "κομμουνιστικού κινδύνου" 13/7/1953: Θάνατος Κώστα Ουράνη 13/7/1930: Πρώτος τελικός Mundial: Ουρουγουάνη – Αργεντινή 4-2 (Μοντεβίδεο) 13/7/1888: Γέννηση Φερνάντο Πεσόα 13/7/1898: Ο Γουλιέλμος Μαρκόνι πατεντάρει το ραδιόφωνο 14/7/1789: Γαλλική επανάσταση – πτώση της Βαστίλης 14/7/1881: Δολοφονία Billy the Kid 14/7/1896: Γέννηση Buenaventura Durruti 14/7/1948: Απόπειρα δολοφονίας Παλμήρο Τολιάτι 14/7/1978: Ο Allen Ginsberg ολοκληρώνει την "Πλούτωνα ωδή". Την ίδια μέρα σταματάει τρένο με πυρηνικά απόβλητα έξω από τις εγκαταστάσεις της Rockwell Corporation στο Colorado 14/7/1992: Απόπειρα κατά Ιωάννη Παλαιοκρασά (17N) – θάνατος Θάνου Αξαρλίου 14/7/1904: Θάνατος Αντών Τσέχοφ 14/7/1918: Γέννηση Ingmar Bergman.

● Ζόρικα τα πράγματα για τη Μαριέττα ●● «Η παραμονή της στην ηγεσία του υπουργείου δεν είναι πλέον για το καλό της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, την οποία τόσο έχει ανάγκη ο τόπος», αποφαίνεται στο κύριο άρδρο της η «Καθημερινή» ●●● Φαντάζεστε τι δα γίνονταν αν κρατούσαν λίγο ακόμα και τραβούσαν κάπως περισσότερο το σκοινί οι καταλήψεις; ●●● Άλλα κάποιοι βιάστηκαν να βάλουν... άνω τελεία ●●● Ανευ λόγου και αιτίας ●●● Και το παίζουν και βαρυσήμαντο πολιτικοί αναλύτες, τρομάρα τους ●●● Ετσι και έφευγε η υπουργός, λέτε να έμενε το δημιούργημά της; ●●● Είπαμε, όμως, οι οπορτουνιστές είναι αδιόρδωτοι ●●● Τους τρομάζει η δύναμη του κόσμου, τους τρομάζει η σύγκρουση με την εξουσία ●●● Βάλτε τώρα που γυρίζει, έτσι και αλλιώς τσάμπα είναι ●●● Σύνταξη 800 ευρώ σε κάθε ζευγάρι ηλικιωμένων αγροτών τάζει ο Γιωργάκης ●●● Μήπως πρόκειται να υλοποιήσει το μέτρο;

●●● Δε σκέφτηκε, όμως, το «μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη...» ●●● Το 'κανε ο Καραμανλής το κόλπο στις προηγούμενες εκλογές, δεύτερη φορά δεν πιάνει ●●● Την προηγούμενη εβδομάδα γράφτηκε σ' αυτή εδώ την εφημερίδα, στη γείτονα σελίδα 3, τώρα το υποστηρίζουν αρδογράφοι και πολιτικοί στην Αθήνα και τη Λευκωσία ●●● Ο Τάσσος έσπησε όλη τη δουλειά με τη «συνωμοσία» του Μητσοτάκη σε βάρος του και αυτός διέρρευσε τις «πληροφορίες» στις αδηναϊκές εφημερίδες ●●● Πάντα στην πρωτοπορία η «Κόντρα» σας ●●●

Και στην ξεφτίλα ο «Ριζοσπάστης» που αναπαρήγαγε με τεράστιο άρδρο τις «πληροφορίες» ●●● Κι ύστερα τις έκανε γαργάρα, χωρίς καμιά εξήγηση ●●● «Θα γίνω και δα μείνω δίμαρχος», δηλώνει ο Φασούλας ●●● Ασε, ρε ψηλέ, κάπι ξέρουν οι Θεσσαλονίκεις ●●● Που σε έβγαλαν πρώτο σε σταυρούς δημοτικό σύμβουλο και πάτησες στο Συμβούλιο μόνο στην πρώτη πανηγυρική συνεδρίαση ●●● Αισθάνεται λέει· και «έντονη απώμηση εξαιτίας συμπεριφορών που μπορούν να χαρακτηρίσουν ως εκμετάλλευση των αθλητικών επιτυ-

◆ «Η άποψη ότι μόνο το κράτος είναι σε θέση και θέτει τους σκοπούς της ανώτατης εκπαίδευσης, στο πλαίσιο μιας ελεύθερης-δημοκρατικής κοινωνίας, είναι εξωφρενική και επικίνδυνη αφού στηρίζεται σε έναν υφέρποντα ολοκληρωτισμό». Ανδριανόπουλος; Μάνος; Μητσοτάκης; Ο, τι και να πείτε χάσατε. Τα παραπάνω... αγρίως νεοφιλεύθερα γράφτηκαν («Βήμα της Κυριακής», 2.7.06) από κάποιον Δ.Κ. Χαλκιώτη, που είναι διευθυντής του Ιδρύματος «Ανδρέας Γ. Παπανδρέου». Ανθρωπος του Γιωργάκη, δηλαδή.

◆ «Βαριά πολιτιστική βιομηχανία» - «στρατηγική προώθησης των καλλιτεχνικών προϊόντων» - «η διακίνηση τους να υπόκειται στους νόμους της αγοράς». Ποιος είναι αυτός που μπλέκει τη φέτα με το θέατρο και το σκυλάδικο με τη τζαζ; Ποιος άλλος, εκτός από τον θαυμαστό του Ρέμου και της Βίσση, Γ. Βουλγαράκη (συνέντευξη στο «Βήμα της Κυριακής», 2.7.06), ο οποίος παριστάνει τον υπουργό Πολιτισμού. Άλλα

γιατί παριστάνει; Είναι υπουργός αυτού του πολιτισμού που πωλείται όπως η φέτα και τα λουκάνικα. Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση;

◆ Για να μη μας λένε ότι τέτοιες απόψεις είναι αυθαίρετες και τις υποστηρίζουμε μόνο εμείς οι... αρτηριοσκληρωτικοί μαρξιστές, ιδιού και η άποψη του εκδότη της «Ελευθεροτυπίας», όπως την εξέφρασε στο τελευταίο κυριακάτικο φύλλο της: ««ΜΗ ΚΡΑΤΙΚΑ πανεπιστήμια» δεν είναι συνταγματικός όρος. Θα πει οπιδήποτε δημοτικά, ιδιωτικά, διλα. «Μη κερδοσκοπικά» είναι λιγότερο ιδεαλιστικό από όσο φαίνεται. Τα μη κερδοσκοπικά, δηλαδή τα κοι-

νωφελή ιδρύματα, στη σημερινή εποχή, τα ξέρουμε πολύ καλά. Παρέχουν πάσης φύσεως παροχές σε τρίτους. Δημιουργούν ολόκληρα κυκλώματα ισχύος. Η διασύνδεση των κοινωνελών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με τις επιχειρήσεις των ιδρυτών θα μπορούσε να αποδειχθεί ιδιαίτερα προσδοκόφρα. Θα οδηγούσε, μάλιστα, σε πολιτική και κοινωνική ενίσχυση του μεγάλου κεφαλαίου. Πόσα, άρσεις, χρειάζονται για την ιδρυση ενός πανεπιστημίου, και ποιος μεγάλος επιχειρηματίας θα τα δώσει αφιλοκερδώς και ανιδιοτελώς».

◆ Δεν είναι η πρώτη φορά που ο διοικητής της ΤτΕ Ν. Γκαργκάνας εμφανίζεται

δρας που δήλωσε ότι είναι συγγενής παρουσιάστηκε και πήρε τις σφραγίδες για να τις θάψει. Μια ώρα μετά εμφανίστηκαν Αμερικανοί στρατιώτες και ζητούσαν τα πτώματα, ενώ στη συνέχεια σάρωσαν την περιοχή αναζητώντας τον τόπο της κηδείας. Δεν τον βρήκαν. Τώρα οι συγγενείς έδωσαν το πράσινο φως για την εκταφή και την ιατροδιατομή της.

Καθημερινή
Ενα ζήτημα είναι ο θρησκευτι-

κός προσδιορισμός. Είναι παράδοξο μια χώρα που κηρύττει την ανεξιθρησκία και απαγορεύει την αναγραφή του θρησκεύματος από τις ταυτότητες να εξακολουθεί να προσδιορίζει επιλεκτικά τη μειονότητα με όρους θρησκευτικής διαφοράς, καλυπτόμενη από τις νομικές ρυθμίσεις μιας συνθήκης που γράφτηκε πριν από πολλές δεκαετίες, κάτω από πολύ διαφορετικές κοινωνικο-πολιτισμικές συνθήκες. Η συστηματική χρήση από πολιτικούς και δημοσιογράφους του όρου «μουσουλμάνος» για μια ομάδα που, από όπι φαίνεται, δεν

επιθυμεί να προσδιορίζεται έστι, υποδηλώνει μια ρατσιστική και υποτιμητική στάση γι' αυτήν.

Γ. Ζαΐμακης (καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης)

Μια κυβέρνηση που θα ενδιαφέροταν για την ειρήνη θα είχε αδράξει την ευκαιρία να δοκιμάσει τη χαμάς με διαπραγματεύσεις. Απεναντίας, ο ισραηλινός πρωθυπουργός Ehud Olmert αποφάσισε να διακόψει κάθε επαφή μαζί τους και να παρακινήσει τα Ηνωμένα Εθνη και την Ευρώπη να αφήσουν τους Παλαιστίνιους να λιμοκτονήσουν μέχι την ημέρα της ιδιοτελείας και επικοινωνιακούς λόγους ●●● Ως παίχτης υπήρξε δραστής και τον χαιρόμασταν όταν έπαιζε, αλλά τέτοιο δράσος ως πολιτικός δεν το περιμέναμε ●●● Viagra μοιράζουν στους αμερικανούς στρατιώτες στο Αφγανιστάν, για να γίνουν πιο δραστήριοι ●●● Καλά, δεν τους πιάνει η κόκκινη παραγάγη, κατά Nίκο Μπίστη ●●● Μουρίνιο ο Γιωργάκης, κατά Μίμη Ανδρουλάκη ●●● Επιτέλους, συμφωνήστε, διότι όλο και πιο γρήγορα εξαπλώνεται η φήμη που παρομοιάζει τον αρχηγούλη σας με τον... Αλέφαντο ●●● Αρχισε η παροχολογία ή είναι ιδέα μας

■ Εκλογοθογία

Αυτό το καλοκαίρι είναι για μας καλοκαίρι μάχης, με συλλογική και συντονισμένη δουλειά των στελεχών μας, για να επανακτήσει η Ελλάδα αυτοπεποίθηση, προοπτική και επιπτώση με πρώτο σταθμό τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές.

Γιωργάκης Παπανδρέου

Είναι απόλυτα λογικό, ενόψει αυτοδιοικητικών εκλογών, το επιπτελείο του Μαξίμου να βάζει μπροστά μια επιχείρηση παροχολογίας. Ο Καραμανλής έχει την απόλυτη πρωτοβουλία των κινήσεων, τα γκάλοπτο εξακολουθούν να του δίνουν αέρα και να βυθίζουν το ΠΑΣΟΚ στη γκρίνια και την εσωστρέφεια, θέλει λοιπόν, χωρίς να αλλάξει τη ρότα της κυβερνητικής πολιτικής, να πετάξει κάνα ψήφουλο στη ΔΕΘ και να πάει με καλύτερο αέρα στις εκλογές του Οκτώβρη.

Αυτό δε σημαίνει, όμως, ότι θα πάει ταυτόχρονα και σε βουλευτικές εκλογές. Αν ήταν έτοι, τότε θα είχε μαζεψει τη Γιαννάκου και δεν θα την άφηνε να εκθέτει την κυβέρνηση με την εικόνα του συνόλου των τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων υπό κατάληψη. Ούτε θα περιοριζόταν αυτή την περίοδο σε παροχολογία, αλλά θα προχωρούσε σε πρακτικά μέτρα. Οπως όλα δείχνουν, το Σεπτέμβρη θα συνεχιστεί η παροχολογία, ίσως γίνοντας κάποιες κινήσεις στον τομέα της τιμής των καυσίμων και τα όποια νέα μέτρα (κυρίως η αύξηση στο ΕΚΑΣ και τις αγροτικές συντάξεις) θα υλοποιηθούν το 2007. Η άνοιξη ή το φθινόπωρο του 2007, λοιπόν, είναι ο καλύτερος χρόνος για πρώτες εκλογές, αν το Μαξίμου τις αποφασίσει. Μάλλον, όμως, το ζήτημα είναι ανοιχτό και μελετώνται διάφορα σενάρια. Μια κυβέρνηση που έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων και δεν απειλείται από την αντιπολίτευση, έχει την πολυτελεία να πάρει με άνεση τις αποφάσεις της.

Ενώ, όμως, η κυβέρνηση δεν πυροδοτεί την εκλογολογία, την πυροδοτεί το ΠΑΣΟΚ. Ο ίδιος ο Γιωργάκης κάλεσε τους βουλευτές και τα στελέχη του κόμματος να δεχάσουν τις διακοπές και να μετατρέψουν το καλοκαίρι σε «καλοκαίρι μάχης», για να «αποκτήσει η Ελλάδα αυτοπεποίθηση». Μάλλον, όμως, τη χαμένη αυτοπεποίθηση του ΠΑΣΟΚ ψάχνει ο αρχηγούλης. Και ένας καλός τρόπος για να αποφύγεις τις εσωτερικές έριδες και να πετύχεις μια υποφερτή συσπείρωση του στελεχιακού δυναμικού είναι να φουντώνεις την εκλογολογία, να χτυπάς το καμπτανάκι του κινδύνου για πρώτες εκλογές και να τους μαζεύεις όλους στο μαντρί. Ετοι μου είναι, όμως, σήμερα το ΠΑΣΟΚ, δε θυμίζει κοπτάδι προβάτων, αλλά... στάνη με λαγούς.

■ Life style εκλογές

Το πρώτη αντάλλασσαν πύρινες ανακοινώσεις. Και το βράδυ βγήκαν πτιασμένοι χεράκι-χεράκι σε μια φιέστα που παρουσίαζε η Μενεγάκη, παρέα με όλο τον εσμό του life style και της γκλαμουριάς, για να απονείμουν βραβεία και να δείξουν πόσο πολιτισμένοι είναι και πόσο αναγνωρίζουν ο ένας στον άλλο την αγάπη για την Αθήνα. Καταλάβατε, βέβαια, ότι αναφέρομαστε στους Ν. Κακλαμάνη και Κ. Σκανδαλίδη, που θα δώσουν το πιο life style προεκλογικό αγώνα που δόθηκε ποτέ για την Αθήνα. Βλέπετε, αυτός ο αγώνας είναι σαν να παίζει ποδόσφαιρο η Βραζιλία με τα νησιά Φερόα. Ο Σκανδαλίδης παίζει μόνο με στόχο το σκορ, όχι τη νίκη. Από τον πρώτο γύρο θα χάσει, αλλά με πόσο θα χάσει;

■ Νεκρή εργάτρια σε καπνεργοστάσιο Νταχάου

Φωνές κατόπιν εορτής

Σε κάτεργο για 950 καπνεργάτριες έχει μετατρέψει το εργοστάσιο της η εταιρία Socotab στο Κίλκις. Σε μια μεταλλική κατασκευή, στο εσωτερικό της οποίας αυτή την εποχή οι θερμοκρασίες φτάνουν τους 42 βαθμούς και η υγρασία ξεπερνά κάθε επιτρεπτό δριό, λόγω της λειτουργίας των υγραντήρων για τα καπνά. Σ' αυτές τις συνθήκες μόνο τα συχνά διαλείμματα σε κλιματιζόμενους χώρους θα μπορούσαν να δίνουν μια ανάσα στους εργαζόμενους. Τέτοιος χώρος σ' αυτό το Νταχάου είναι μόνο η τραπεζαρία, στην οποία υπάρχουν δύο ψύκτες για κρύο

νερό. Η επίσκεψη στην τραπεζαρία, όμως, επιτρέπεται μόνο στο μισάωρο ημερήσιο διάλειμμα (το οποίο μάλιστα αφαιρείται από το ωράριο εργασίας). Η επίσκεψη τις άλλες ώρες απαγορεύεται (με γραπτή ανακοίνωση μάλιστα). Και ψύκτες στο χώρο εργασίας δεν τοποθετήθηκαν, προφανώς για να μη σηκώνονται οι εργάτριες για να πιουν ένα ποτήρι νερό.

Σ' αυτό το Νταχάου η καρδιά της 48χρονης Νίνας Καρυπίδηου δεν άντεξε. Υπέστη ανακοπή λίγο πριν τη λήξη της βάρδιας της και κατέληξε την επόμενη μέρα στο νοσοκομείο που νοσηλεύτηκε.

Ακολούθησε το γνωστό σκηνικό. Η Επιθεώρηση Εργασίας συνέστησε στην επιχείρηση «να πάρει όλα τα προβλεπόμενα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την πρόληψη ενδεχομένων προβλημάτων υγείας των εργαζομένων, λόγω της θερμικής καταπόνησής τους κατά τους καλοκαιρινούς μήνες» και να τοποθετήσει ψύκτες και στο χώρο παραγωγής (αλήθεια, τόσα χρόνια ελεγχόντας ποτέ αν τηρούνταν τα απαραίτητα μέτρα). Και οι... ταξίκοι συνδικαλιστές πλάκωσαν έξω από το εργοστάσιο και άρχισαν να μοιράζουν προκηρύξεις καταγγελίας της εργοδοσίας. Άλληεια, τόσο

καιρό πού ήταν; Τι έκαναν για να στριμώξουν την εργοδοσία; Γιατί θυμήθηκαν το κάτεργο τώρα;

Τα ίδια και τα ίδια. Η εργατική τάξη πληρώνει συνεχώς φόρο αίματος, το κράτος αδιαφορεί πλήρως, οι καπιταλιστές αποθραύνονται και όλοι μαζί ετοιμάζονται να βγάλουν τα περισσότερα επαγγελματα από τα Βαρέα και Ανθυγεινά. Και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία βάζει τις φωνές πάντα κατόπιν εορτής, για λύγες μέρες, δίνοντας στους εργάτες μια διέξοδο εκτόνωσης και μαζεύοντας ψήφους για τα κάθε είδους πολιτικά και συνδικαλιστικά μογαζάκια.

■ Ποιον διουλεύουν;

Τζάμπα μάγκας για μια ακόμα φορά ο Γιωργάκης. Προτείνει να καθιερωθεί στο Σύνταγμα το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Δεν θα μας απασχολήσει εδώ αυτή η ρεφορμιστική χλαπάτσα που ονομάζεται ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, αλλά η υποκρισία και η τζάμπα μαγκιά του Γιωργάκη. Κάνει αυτή την πρόταση ξέροντας ότι δε θα δεχτεί η ΝΔ, για να βγει μετά και να καταγγέλει τον Καραμανλή για κοινωνική αναληγσία.

Είναι τζάμπα μαγκιά αυτή η πρόταση, γιατί το ΠΑΣΟΚ «δεν δικαιούται για να ομιλεί» γι' αυτό το ζήτημα, όπως θα έλεγε και ο αλήστου μνήμης Μένιος Κουτσόγιωργας. Δεν πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που ο «στρατηγός» Τσουκάτος, τον οποίο ο Σημίτης είχε πετάξει σαν συμμένη λεμονόκουπα και πάσχιζε ο άνθρωπος να βγει στον αφρό, κατάφερε να μαζεύει 50 υπογραφές βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και να καταθέσει πρόταση νόμου για την καθιέρωση του «ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος». Θυμόδαστε, μήπως, την τύχη εκείνης της πρότασης; Απορρίφτηκε στεγνά από τον αρμόδιο υπουργό Ν. Χριστοδουλάκη, χωρίς ο Γιωργάκης ή οποιοσδήποτε άλλος από τους σημερινούς παραπρεχόμενούς του να πει κουβέντα. Ας αφίσουν, λοιπόν, τα «σάπια», γιατί με τέτοια κόλπα μόνο καταγέλαστοι γίνονται.

■ Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων

Δε μίλησε στην τύχη ο Γκαργκάνας

Δεν επελεξε τυχαία τη Βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων ως παράδειγμα επιχείρησης που πρέπει να κλείσει (τα προϊόντα που παράγει τα βρίσκουμε φτηνότερα στη Βραζιλία, είπε) ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας Ν. Γκαργκάνας. Προκειται για εκείνη την επιχείρηση που με τις κινητοποιήσεις τους ο εργάτης έχουν

καταφέρει να αικυρώσουν μέχρι στιγμής τις μαζικές απολύσεις και τη συρρίκνωση με το κλείσιμο ολόκληρων παραγωγικών τμημάτων. Είναι ταυτόχρονα εκείνη η επιχείρηση που «παίζει» στο χοντρό παιχνίδι των τραπεζικών αγοραπωλησιών, που βρίσκεται στο φόρτε του αυτή την περίοδο.

Η ΒΦΛ ανήκει σε όμιλο

τραπεζών, ενώ το μεγαλύτερο πακέτο (άρα και το κουμάντο) το έχει η Εμπορική. Η Εμπορική είναι αυτή την περίοδο «μήλον της έριδος» για μερικούς τραπεζικούς ομίλους, ενώ η κυβέρνηση φανερά προκρίνει τη λύση της γαλλικής Credit Agricole. Ο Γκαργκάνας, λοιπόν, γνωρίζει πολύ καλά ότι ο νέος ιδιοκτήτης της Εμπορικής δεν

πρόκειται να δεχτεί τη συνέχιση της λειτουργίας του εργοστασίου της ΒΦΛ στη Θεσσαλονίκη, αλλά θα επιχειρήσει το κλείσιμό του και το πέταμα εκαποντάδων εργατών στο δρόμο. Ενεργεί, λοιπόν, σαν πρόσκοπος σ' αυτή την κατεύθυνση, αφού η κυβέρνηση φρόντισε να «αγοράσει χρόνο» με την Επιτροπή που συνέστησε.

Φιλανδική σάουνα και σκοτσέζικο ντους

Μπορεί ο Ολι Ρεν, επίτροπος Μητρης ΕΕ αρμόδιος για τη διεύρυνση, να συνέστησε στη φιλανδική προεδρία να ακολουθήσει έναντι των δυο κοινοτήτων της Κύπρου την «διπλωματία της σάουνας», όμως ο ίδιος ακολούθει την τακτική του σκοτσέζικου ντους. Ενα μαρτύριο το οποίο υπ

Διαδημώσεις στον αραβικό κόσμο

Μπορεί η Δύση να κοιμάται και τα κανάλια να παίζουν το Πολαιοστινιακό στις τελευταίες ειδήσεις (σα μια μόνιμη αγγαρεία), όμως στον αραβικό κόσμο επικρατεί αναφροσμός. Μια σειρά διαδηλώσεων κατά της ισραηλινής επιθέσης έγινε σε πολλές πόλεις στην Ασία και την Αφρική. Υεμένη, Κατάρ, Τουρκία, Μαυρίτανια, Αήγυπτος, Λιβανός, Ιορδανία, Συρία, Ιράν, είναι μερικές απ' τις χώρες που διαβάσαμε σε ειδήσεογραφικά πρακτορεία (ακόμα και στην εβραϊκή εφημερίδα Χααρέτ) ότι έγιναν διαδηλώσεις κατά του Ισραήλ. Είναι ντροπή στη χώρα μας να μην κινητοποιείται η εργατική τάξη και να παίζει μπάλα ο Περισσός βρίσκοντας μια κολή ευκαιρία να κάνει το «αντιιμπεριαλιστικό» του κομμάτι, αρκετά ωφελιμο μάλιστα ενόψει και των δημοτικών εκλογών.

Με πρόσχημα την απελευθέρωση του ισραηλινού αιχμάλωτου στρατιώτη, οι Σιωνιστές εξαποδύουν έναν ολοκληρωτικό πόλεμο ενάντια στον παλαιοιστικό λαό, όχι μόνο στη Λωρίδα της Γάζας, όπου έχουν ξεκινήσει βομβαρδισμούς και περιορισμένης κλίμακας χερσαίες επιχειρήσεις εδώ και πάνω από μια βδομάδα, αλλά και στην Δυτική Οχθη, εισβάλλοντας σε πόλεις και χωριά και συνεχίζοντας τις στοχευμένες δολοφονίες αγωνιστών. Ας δούμε όμως τα γεγονότα όπως εξελίχθηκαν τη βδομάδα που πέρασε.

■ Το μέτωπο της Γάζας

Μέχρι στιγμής οι ιστραηλινές δυνάμεις δεν έχουν τολμήσει να εξαπολύσουν ευρεία χερσάνια στρατιωτική επιχείρηση. Παρολαυτά, συνεχίζουν να κιλιμακώνουν τις επιθέσεις τους, έχοντας βυθίσει τη Λωρίδα της Γάζας στο σκοτάδι και βομβαρδίζοντας συνεχώς. Μετά από τους μαζικούς βομβαρδισμούς τουλάχιστον 20 στόχων την προηγούμενη Παρασκευή (30/6), μεταξύ των οποίων και το υπουργείο Εσωτερικών, ισραηλινά τανκς και μπουλντόζες εισβάλλουν το Σάββατο (1/7) στα νότια κοντά στην πόλη Χαν Γιουνίς. Πριν εισχωρήσουν περισσότερο από μερικές εκατοντάδες μέτρα, τα ισραηλινά στρατεύματα έρχονται αντι-

μέτωπα με Παλαιστίνιους μοχήτες που τους επιτίθενται με ρουκέτες και νάρκες. Οι Σιωνιστές απαντούν με πυρά από ελικόπτερα και η συμπλοκή που ακολουθεί είναι η σφοδρότερη από τότε που ξεκίνησε η ισραηλινή επιδρομή.

Την επομένη, ισραηλινό ελικόπτε-

A black and white photograph capturing a somber scene. In the foreground, two young boys stand amidst a field of tall, dry grass. The boy on the left is dressed in a light-colored, long-sleeved shirt and dark trousers, looking directly at the camera with a neutral expression. To his right, another boy is seen from behind, wearing a dark t-shirt and shorts, also appearing to be in a state of distress. Behind them, a massive military vehicle, likely an armored personnel carrier or tank, dominates the middle ground. Its large, cylindrical gun barrel is prominently featured. The vehicle is positioned in front of a building with multiple windows, some of which have broken glass. Debris and rubble are scattered on the ground around the vehicle, further establishing the setting as one of conflict or destruction.

στρατός στα βόρεια της Λωρίδας. Γύρω στα 25 άρματα μάχης μαζί με μικρή στρατιωτική δύναμη εισβάλλουν από τα βόρεια σύνορα της Λωρίδας της Γάζας με στόχο να διερευνήσουν την περιοχή για υπόγεια τούνελ και πυρομαχικά. Την ίδια μέρα, ισραηλινά ελικόπτερα εκτοξεύουν πύρουλο κατά κτιρίου που υποστήριζαν ότι ήταν γραφείο της Χαμάς στην πόλη της Γάζας, όμως στην πραγματικότητα επρόκειτο για ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα, όπως υποστήριξε η Φωτάχ. Συγκρούεσις σημειώνονται και στο εγκαταλειμμένο διεθνές αεροδρόμιο της Γάζας, με μοχχήτες των Ταξιαρχιών Αλ-Κασάμ να εκτοξεύουν ρουκέτες σε δύο τεθωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού καταστρέφοντάς τα.

Την Τρίτη (4/7) ισταηλινά μαχητικά βομβαρδίζουν το Πανεπιστήμιο της Γάζας προκαλώντας σοβαρές καταστροφές. Την Τετάρτη (5/7), άλλη μια ισταηλινή επιχείρηση από αέρος ιστορεύει το υπουργείο Εσωτερικών και προκαλεί μεγάλες καταστροφές σε παρακείμενο παιδικό σταθμό. Την ίδια μέρα συνέρχεται το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ισραήλ εξετάζοντας τη δημιουργία ζώνης ασφαλείας στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας. Αν και ο ισταηλινός πρωθυπουργός διαψεύδει ότι επίκειται μερική ανακατάληψη της Λωρίδας της Γάζας, ισταηλινοί αξιωματούντοι δηλώνουν ότι κάτι τέτοιο

■ Αφγανιστάν

SOS από τα βρετανικά στρατεύματα

Υπολογίζεται ότι περίπου 1.000 μαχητές Ταλιμπάν έχουν ως βάση τους την επαρχία Χελμαντ, όμως χιλιάδες άλλοι εκπαιδεύονται στα μαντράσας, τα ριζοσπαστικά ιολαμικά σχολεία, που λειτουργούν στα σύνοφρα του Πακιστάν, όπου είναι εύκολη υπόθεση η στρατολόγηση ανάμεσα στα 2.5 εκατομμύρια των αφγανών προσφύγων.

Οι βρετανοί αξιωματικοί φοβούνται ότι χωρίς κατεπέγουσες ενισχύσεις θα δυσκολευτούν να ελέγχουν μια επαρχία, η έκταση της οποίας είναι τετραπλάσια της Ουαλίας.

Οι διοικητές είναι βέβαιοι ότι μπορούν να νικήσουν τους Ταλιμπάν, όμως η κύρια ανησυχία τους είναι ότι οι Ταλιμπάν μπορούν αν ανασυντάσσονται, να επιτσέρφουν στις πόλεις και να ανακτούν τον ελέγχο μολις τα βοστάνικά στρατεύσουν στο

βρετανικά στρατεύματα αποσημάδιαν στη βάση τους. «Είναι ανάγκη να μπορέσουμε να εγκαταστήσουμε μόνιμη στρατιωτική παρουσία σε όλες τις πόλεις κλειδιά και για να το κάνουμε χρειαζόμαστε περισσότερα στρατεύματα», δήλωσε ανώτερος βρετανός αξιωματικός.

τον ασφαλή πόλεις της επαρχίας στις κυριότερες πόλεις της Αφγανιστάν. Την ευθύνη της ασφάλειας στις κυριότερες πόλεις της επαρχίας Χέλμαντ υποτίθεται ότι επρόκειτο να αναλάβουν μονάδες του αφγανικού στρατού. Ομως μόνο 500 Αφγανοί έχουν στρατολογηθεί μέχρι στιγμής γι' αυτό το σκοπό, οι οποίοι βρίσκονται ακόμη

στο στάδιο της εκπαίδευσης και απαιτείται πολύς χρόνος ακόμη για να προετοιμαστούν να αντιμετωπίσουν τους καλά οργανωμένους και εξαιρετικά εμπειρόπολεμους Τσολιμπάν.

Την εικόνα συμπλήρωνε ένα αλλό άρθρο της διασ έφημεριδας (The Telegraph, 2/7/060), με τίτλο τη δήλωση ενός 28χρονου ισλαμιστή μοχήτη – στρατολόγου στην υπηρεσία του πασίγνωστου πολαιμάχου διοικητή των Ταλιμπάν Μουλά Νταντουλά: «Για κάθε Ταλιμπάν που εσείς σκοτώνετε, μπορώ να βρω περισσότερους από 20 που είναι πρόθυμοι να πάρουν τη θέση του στη μάχη».

Οι εξελίξεις αυτές δείχνουν ότι η βρετανική κυβέρνηση είχε υποτιμάσει τη δύναμη των Ταλιμπάν

τιμήσει τη δυναμική των Ισλαμίτων, που μέσα σε ελάχιστο χρόνο αναγκάζει το βρετανό διοικητή των νατοϊκών δυνάμεων στο Αγριανιστάν, στρατηγό Ντέιβιντ Ρίτσφορτ, να ζητά κατεπειγόντως ενισχύσεις σε άντρες, αεροπλάνα και ελικόπτερα.

Στο μεταξύ, πικνώνουν οι επιθέσεις και μέσα στην Καμπούλ. Μόνο μέσα σε δύο μέρες έγιναν τέσσερις επιθέσεις με εικρητικά. Στις 4 Ιουλίου από ισχυρή έκρηξη κοντά στο προεδρικό μέγαρο στο κέντρο της αφγανικής πρωτεύουσας τραυματίστηκαν πέντε άνθρωποι και έσπασαν τα τζάμια του υπουργείου Αμυνας

και άλλων γειτονικών κτιρίων. Την δια μέρα τραυματίστηκαν δύο αστυνομικοί από βόμβα τοποθετημένη στο οδόστρωμα στο ανατολικό τμήμα της Καφτουύ. Στις 5 Ιουλίου έγιναν δύο εκρήξεις από τις οποίες σκοτώθηκε ένα και τραυματίστηκαν τουλάχιστον 40 άτομα. Η μία έγινε σε λεωφορείο που μετέφερε στρατιώτες του αρχαγονικού στρατού για να αναφέρονται στην υπηρεσία στο κέντρο της πόλης, από την οποία, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο του υπουργείου Αμυνας τραυματίστηκαν 40 στρατιώτες. Η δεύτερη χτύπησε ένα λεωφορείο που μετέφερε 16 υπαλλήλους του υπουργείου Εμπορίου στα βόρεια της πρωτεύουσας. Και οι δύο τροκλήθηκαν από εκρηκτικά προτώμαντα σε κάρο.

Μια μέρα αργότερα, στις 6 Ιουλίου, έχασε τη ζωή του ο βούβρετανός στρατιώτης, ένας αλεξιπτωτιστής, η μονάδα του οποίου ππλεμούσε για να διαλύσει την πολιορκία της βάσης τους από τους Ταλιμπάν στην κοιλάδα Σαντοκίνη της επαρχίας Χελμαντ. Η μάχη ήταν κράτησε τέσσερις ώρες και ήταν τόσο σφοδρή που δεν επέτρεπε στα ελικόπτερα Chinook να φέρουν ενισχύσεις. Στρατιωτική πηγή, σύμφωνα με την εφημερίδα «Times» (6/7/06), από την οποία αντλήσαμε την ειδηση, πειρέγραψε όλη την περιοχή «κέντρο των Ταλιμπάν» και αποκάλυψε ότι όλες οι βρετανικές βάσεις δέχονται καθημερινά επιθέσεις.

Με τις πλάτες

Μπορεί να γίνεται χαμός στην Παλαιστίνη, με τους Σιωνιστές να εξαπολύουν μια απ' τις σφοδρότερες επιθέσεις των τελευταίων ετών, όμως το αυτή της Δύσης δεν ιδρώνει με τίποτα. Για την ακρίβεια όχι μόνο δεν ιδρώνει, αλλά ανησυχεί μήπως και οι Σιωνιστές δεν πετύχουν το στόχο τους. Να ταπεινώσουν και να υποτάξουν την Αντίσταση. Αν λέμε αν) αύριο το πρώι με Σιωνιστές κατορθώσουν να απελευθερώσουν το στρατιώτη τους, τότε όλα θα είναι μια χαρά.

Δε μιλάμε φυσικά για τη δήλωση του Λευκού Οίκου που για μια ακόμα φορά έσπευσε να δικαιολογήσει το δικαίωμα στην... αυτοάμυνα του Ισραήλινού κράτους (αναφέροντας επί λέξει ότι δελτία ζεκίνησαν με την αποταγωγή του στρατιώτη απ' τη Χαμάς, η οποία και φέρει όλη την ευθύνη για την απελευθέρωσή του), συνιστώντας μόνο... αυτοσυγκράτηση (σα να λέμε βάρα των αλλά μην των σκοτώσεις κιδώλαις), μιλάμε και για τις δηλώσεις της «ευαίσθητης» Ευρώπης και του ΟΗΕ. Δηλώσεις κατάπτυστες που συνιστούν προσβολή στη δημοκρατική ευαισθησία όλων δύσων δε μπορούν να συμβιβαστούν με νοϊζιστικές θηριωδίες στην εποχή μας. Διαβάστε ολόκληρη τη δηλώση του Γενικού

πόλεμος

Θα πρέπει να θεωρείται δεδομένο.

■ Επιδρομές στη Δυτική Οχθή

Μετά από τις επιδρομές της προηγούμενης βδομάδας, που οδήγησαν στη σύλληψη 64 βουλευτών της Χαμάς και 8 υπουργών (δηλαδή του 1/3 της παλαιοστινιακής κυβέρνησης), ο ισραηλινός στρατός εξαπολεύει σωρεία επιθέσεων κατά Ιρυμάτων και επιχειρεί να συλλάβει τον κυβερνητικό εκπρόσωπο της παλαιοστινιακής κυβέρνησης και τον γραμματέα του παλαιοστινιακού κοινοβουλίου, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Οι Σιωνιστές δε διστάζουν να εισβάλουν μέχρι και σε νοσοκομείο της Ναμπλούς για να συλλάβουν ένα μαχητή των Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ-Ακσά. Παλαιοστινιακά ιδρύματα στην Τουλκάριμ, την Καλκίλια και τη Βηθλεέμ λεηλατούνται. Το ίδιο γίνεται και σε αστυνομικό τμήμα της Ραμάλα την Τετάρτη, στο οποίο εισβάλουν ισραηλινοί στρατιώτες συλλαμβάνοντας τρεις Παλαιοστινιους. Στη συνέχεια επιβάλλουν αυστηρό αποκλεισμό στην πόλη (και την γειτονική Έλ-Μπιρέχ) αποφρεύοντας σε χιλιάδες Παλαιοστινιους να μπουν και να βγουν απ' αυτή.

Στη Τζενίν σημειώνονται συγκρούσεις Παλαιοστινιών μαχητών με τον ισραηλινό στρατό που εισβάλει στην πόλη. Μια μέρα πριν (την Τρίτη) οι Σιωνιστές δολοφο-

νούν ένα μαχητή απ' τις Ταξιαρχίες Αλ-Ακσά, η κηδεία του οποίου μετατρέπεται σε αντικατοχική διαδήλωση.

■ Η αντίσταση συνεχίζεται

Η τρομοκρατία και η καταστολή δε σταματούν την αντίσταση. Παρά τις δυσμενείς συνθήκες, οι Παλαιοστινιοί μαχητές δεν υποκύπτουν στις πίεσεις και αρνούνται να παραδόσουν τον ισραηλινό στρατιώτη. Η εκπνοή του τελεσίγραφου τα ξημερώματα της Τρίτης δε συνοδεύεται με εκτέλεση του στρατιώτη, όμως οι μαχητές δηλώνουν ότι οι διαμεσολαβητικές προσπάθειες (υπό την αιγιδα Αγγλίτων αξιωματούχων) έχουν αποτύχει κι ότι θα συνεχίσουν την αντίσταση μέχρι την ικανοποίηση των αιτημάτων τους (απελευθέρωση

ΗΠΑ, ΕΕ και ΟΗΕ οι Σιωνιστές

φουν πολιτική υποδομή και επιβαρύνουν την κακούχια του Παλαιοστινιακού πληθυσμού και να συμμορφωθεί με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο. Για να εμποδίσει την παραπέρα υποβάθμιση της ανθρωπιστικής κατάστασης, το Ισραήλ θα πρέπει επίσης να δράσει επειγόντως για να διευκολύνει την εισαγωγή βασικών ιατρικών προϊμειών, τροφίμων και ειδικά καυσίμων στην Λωρίδα της Γάζας.

Λίγες μέρες αργότερα το Ισραήλ προκειμένου να μη σαπίσουν τα προϊόντα των προμηθευτών του, άνοιξε ένα συνοριακό πέρασμα στη Λωρίδα της Γάζας, κερδίζοντας τα συγχαρητήρια του ΟΗΕ (που υπογράμμισε όμως ότι δεν είναι αρκετή αυτή η ενέργεια). Προσέξτε όμως λιγάκι τις δηλώσεις Ανάν. Τίποτα δεν είναι τυχαίο στα λόγια του. Ούτε η σειρά με την οποία παρουσιάζει τα γεγονότα. Πρώτα αναφέρεται στην... Παλαιοστινιακή βία (απαγωγές, ρουκέτες και τα ρέστα) που θα πρέπει να σταματήσει και μετά κάνει συστάσεις στο Ισραήλ για αυτοσυγκράτηση και συμμόρφωση με το διεθνές δίκαιο. Το γεγονός ότι στους δύο μήνες πριν από την επίθεση των ανταρτών και την αιχμαλωσία του στρατιώτη οι Σιωνιστές είχαν σκοτώσει πάνω από 94 Παλαιοστινιους πολίτες (στην πλειο-

ψηφία τους γυναίκες και παιδιά), σε 77 αεροπορικές επιθέσεις και 4.000 βομβαρδισμούς από ισραηλινά τανκς, δεν έχει καμία σημασία. Οταν πεθάνουν οι Παλαιοστινιοί, η «διεθνής κοινότητα» έχει πετσί ελέφαντα, ενώ όταν απάγγεται ένας ισραηλινός στρατιώτης, εξαντλεί την ευαισθησία της.

Στο ίδιο μήκος κύματος και η ΕΕ. Ο κομισάριος επί των Εξωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ, στη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο δηλώσει μεταξύ άλλων τα εξής:

«Έμαστε εξαιρετικά ανήσυχοι για τα γεγονότα που εξελίσσονται στις παλαιοστινιακές περιοχές... Η επίθεση από ένοπλες Παλαιοστινιακές ομάδες στο Καρέμ Σαλόμ και η απαγωγή ενός ισραηλινού στρατιώτη (σ.σ. αλήθειο, από πότε το να κροτάς αιχμάλωτο μετά από ένοπλη συμπλοκή μεταξύ στρατών θεωρείται... απαγωγή;) που ακολουθήθηκαν από την ισραηλινή στρατιωτική εισβολή στη Γάζα, αποτελούν σημάδια μιας ανησυχητικής κλιμάκωσης. Η ΕΕ στην ανακοίνωσή της την προηγούμενη βδομάδα, καταδίκασε σφρόδρα αυτές τις ενέργειες.... Καταλαβαίνων επίσης τις αντιδράσεις στο Ισραήλ για την απαγωγή του δεκανέα Shalit: θα πρέπει να απε-

λευθερωθεί σώος και αβλαβής. Και οι επιθέσεις με ρουκέτες Κασάμ από τη βόρεια Γάζα στο Ισραήλ θα πρέπει να σταματήσουν. Ομως η ισραηλινή στρατιωτική επιδρομή στη Λωρίδα της Γάζας και η καταστροφή της πολιτικής υποδομής τημώρει συλλογικά τους Παλαιοστινιους και βάζει τις ζωές πολιτών σε κίνδυνο. Εγέρει αμφιβολίες για το σεβασμό του διεθνούς δικαίου. Είναι αυτό για το μακροπρόθεμο συμφέρον του Ισραήλ; Δεν απειλεί να ενισχύσει τον φαύλο κύκλο της φτώχειας και του εξτρεμισμού; Η αποκατάσταση του ηλεκτρισμού και των παροχών νερού θα πρέπει να γίνει αμέσως και γρήγορα και με ισραηλινή βοήθεια».

Δηλαδή, αυτοί που βομβάρδισαν το εργοστάσιο παραγωγής ενέργειας στη Γάζα να το ξαναφτιάζουν! Οι Σιωνιστές δε σκαμπάζουν από τέτοια. Ξέρουν ότι η «διεθνής κοινότητα» δε μπορεί να μην πει και πέντε κουβέντες για «αυτοσυγκράτηση» και «συμμόρφωση με το διεθνές δίκαιο». Ξέρουν όμως ότι κανένας δεν θα τους το επιβάλει αυτό, πόσο μάλλον όταν δολοφονούν από τέτοια. Ξέρουν ότι οι «τρομοκράτες» Παλαιοστινιοί είναι οι φταίχτες και οι Σιωνιστές απαντούν στις «παλαιοστινιακές επιθέσεις», μόνο που το κάνουν λίγο άκομφα!

1.500 απ' τους πάνω από 8.500 κρατουμένους στις ισραηλινές φυλακές και τερματισμός της ισραηλινής βίας κατά του παλαιοστινιακού λαού).

Το σφίξιμο του κλοιού απ' τον ισραηλινό στρατό δεν εμποδίζει τους μαχητές της Χαμάς να πλήξουν δύο φορές μέσα στη βδομάδα την παραλιακή πόλη Ασκελόν στο βόρειο Ισραήλ. Μια πόλη με πάνω από 110.000 κατοίκους πληθυσμό, που βρίσκεται αρκετά βαθιά μέσα στο Ισραήλ για να προκαλέσει έντονη ανησυχία στους Σιωνιστές για τις δυνατότητες της Παλαιοστινιακής Αντίστασης. Ρουκέτες εκτόξευσαν όμως κι άλλες ομάδες της Αντίστασης, όπως το Δημοκρατικό και το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιοστινής στο ισραηλινό στρατιωτικό φυλάκιο του ΟΖ, ανατολικά της πόλης της Γάζας.

Η ισραηλινή επίθεση συστερώνει τον παλαιοστινιακό λαό όλο και περισσότερο ενάντια στους κατακτητές. Ποιος μπορεί τώρα να μηδίσει για «αναγνώριση του Ισραήλ» και «ειρηνευτικά σχέδια»;

Ανακοινώσεις της ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Αναδημοσιεύουμε δύο ανακοινώσεις της Παλαιοστινιακής Αντίστασης όπως μεταφράστηκαν από τον Διαδικτυακό τόπο Indymedia. Η πρώτη είναι η κοινή ανακοίνωση με τα αιτήματα των τριών αντάρτικων οργανώσεων που κρατούν αιχμαλώτο τον ισραηλινό στρατιώτη και η δεύτερη είναι μία ανακοίνωση της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς για την επίθεση με ρουκέτες στην ισραηλινή πόλη Ασκελόν. Τη στιγμή που η «διεθνής κοινότητα» και τα ΜΜΕ θάβουν επιμελώς τη φωνή της Παλαιοστινιακής Αντίστασης, είναι πιστεύουμε σημαντικό να ακουστούν όσο γίνεται πιο πλατιά τα αιτήματα της για να φανεί ποιοι είναι οι τρομοκράτες και ποιοι αγωνίζονται για το δίκιο του λαού τους.

Ανακοίνωση των Ταξιαρχιών Αλ Κασάμ, Νασέρ Σαλάχ Ελ-Ντιν, Στρατός του Ισλάμ Δεύτερη ανακοίνωση για τον Σιωνιστή στρατιώτη

Προς τον ακλόνητο Παλαιοστινιακό λαό

Προς τους αιχμαλώτους μας που έχουν ψηλά το κεφάλι παρά τα βασανιστήρια

Προς την Ισλαμική Κοινότητα που δεν θα προδώσει την αντίσταση ενάντια στην μοντέρνα αποικιοκρατία.

Ο παλαιοστινιακός λαός συνεχίζει να αποδεικνύει στον κόσμο ότι βαδίζει προς τη νίκη παρά τις δυσκολίες και ότι οι Σιωνιστικές κατοχικές δυνάμεις έχουν πέσει σε ιστό αράχης που έχει διαλύει όλες τους τις αιτιαπάτες. Οι Μουτζαχεντίν και όσοι είναι μαζί τους με πίστη θα απελευθερώσουν την γη μας και τους αιχμαλώτους μας. Οι Ταξιαρχίες Al-Qassam, Naser Salah El-Deen, και ο Στρατός του Ισλάμ και όλες οι πτέρυγες της παλαιοστινιακής αντίστασης, τα πολιτικά και τα στρατιωτικά κομμάτια τους τρέφουν τον ύψιστο σεβασμό προς τον Παλαιοστινιακό λαό, που υποφέρει από την επιθετικότητα των κατοχικών δυνάμεων. Αν αυτές οι φιλοπόλεμες δυνάμεις δεν σταματήσουν τα εγκλήματά τους, θα προκαλέσουν διαμεσολαβητικές προσπάθειες να λυθεί η ανθρωπιστική κρίση, ο εχθρός και το πολιτικό του επιπλεόν εξακολουθούν να στηρίζονται στην στρατιωτική μηχανή που δεν μιλά άλλη γλώσσα από αυτή της καταστροφής και των δολοφονιών, χωρίς να κάνει διακρίσεις. Οι κατοχικές δυνάμεις να σταματήσουν και να εξετάσουν το ζήτημα του αγνοούμενου στρατιώτη τους και τους Παλαιοστινιους αιχμαλώτους. Είναι πολιτικό και ανθρ

Στο στόχαστρο η δωρεάν παιδεία

Είναι εξαιρετικά δύσκολο για τον απλό εργαζόμενο να προσανατολιστεί και να βγάλει άκρη μέσα στον ορυμαγδό των απόψεων που ακούει καθημερινά για τα ζητήματα της Παιδείας. Βλέπετε, αυτή τη στιγμή υπάρχουν τουλάχιστον τρία ανοιχτά μέτωπα: ο νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ, η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και ο αποκλεισμός χιλιάδων παιδιών από υπαρκτές θέσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με την καθιέρωση από φέτος της βάσης εισαγωγής. Ο εργαζόμενος ακούει κυρίως τις διάφορες εκδοχές του κυρίαρχου λόγου, ενώ ο αντίλογος των αγωνιζόμενων κομματιών φτάνει σ' αυτόν αποσπασματικός και διαθλασμένος, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να τον κατανοήσει σε βάθος και να καταλάβει ότι όλα αυτά που ισχυρίζονται διάφοροι μεγαλόσχημοι δεν είναι παρά ένα μάτσο από αντιδραστικά ιδεολογήματα και ψευτιές.

Τις τελευταίες εβδομάδες έχουμε αφιερώσει το μεγαλύτερο μέρος της ύλης της «Κ» στην αποσαφήνιση πολλών από τα ζητήματα που έχουν ανοίξει, επειδή θεωρούμε ότι τα ζητήματα Παιδείας αφορούν τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων και της νεολαίας και η πάλη για διεκδικήσεις σ' αυτό το μέτωπο είναι αναπόσταστο κομμάτι του γενικότερου αντικαπιταλιστικού αγώνα. Κι εκείνο που πρέπει πρωτίστως να καταδειχτεί και να γίνει κοινό κτήμα είναι ότι πυρήνας όλων των αλλαγών που προωθούνται στο χώρο της εκπαίδευσης είναι το χτύπημα αυτού που ονομάζεται δωρεάν παιδεία και δικαίωμα στη μόρφωση. Ο, τι τέλος πάντων συμβολίζει ο όρος δωρεάν παιδεία, με το σχετικό του περιεχόμενο (διότι η εισαγωγή σ' ένα AEI ή TEI χρυσοπληρώνεται με φροντιστήρια και η απόκτηση ενός πτυχίου χρυσοπληρώνεται με τις δαπάνες σπουδών).

Στόχος είναι η μείωση, από τη μια, του συνολικού αριθμού εκείνων που αποκτούν τριτοβάθμια εκπαίδευση και, από την άλλη, το στρίμωγμα των περισσότερων απ' αυτούς σε τμήματα τριετούς φοίτησης (κατεύθυνση της Μπολόνια). Και ταυτόχρονα, η δημιουργία μιας πλειάδας ιδιωτικών ΑΕΙ της πλάκας, που θα θησαυρίζουν κερδοσκοπώντας με τον πόθο για την απόκτηση ενός τριτοβάθμιου πτυχίου εκείνων που θα μένουν έξω από τη δημόσιο σύστημα.

Ποιους θα πλήξει αυτή η κατεύθυνση; Τους εργαζόμενους και τα παιδιά τους. Αυτό είναι αυτονότο. Η τάση που ιστορικά έχει διαμορφωθεί στην ελληνική κοινωνία, η αναζήτηση πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, τάση συνδεδεμένη ασφαλώς με τον πόθο για επαγγελματική αποκατάσταση, η οποία όμως εξ αντικειμένου υπηρετεί το δικαίωμα στη μόρφωση για τα παιδιά της φτωχολογιάς και καθίσταται τάση κοινωνικά προοδευτική, είναι ο μεγάλος εχθρός του συστήματος. Η μόρφωση κοστίζει στο σύστημα, οι μορφωμένοι θεωρούνται άχροποι, το μόνο που χρειάζεται το σύστημα είναι ρομποτάκια για τις παραγωγικές και λοιπές του ανάγκες.

Δεν την έχουν καθόλου καλά οι praetor urbanus του Πολύδωρα και ο λοπινομαθής υπουργός τους. Κάθε μέρα νέο φωτογραφικό υλικό και νέοι μάρτυρες προστίθενται για τη φοιτητικα που τη σακάπεψαν και μετά την τύλιξαν σε μια κόλα χαρτί.

■ Παραλογισμός

Από τη μια ξιφουλκούν με πύρινα άρδηα ενάντια σε κείνους που καταγέλλουν την καδιέρωση του 10 ως βάσης για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, παραβλέποντας όλα τα ουσιαστικά στοιχεία αυτής της υπόθεσης. Από την άλλη, ζητούν την ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ για να μην υπάρχει φοιτητική μετανάστευση. Να μη χάνεται στο εξωτερικό συνάλλαγμα από φοιτητές που δεν εισάγονται στα δημόσια ΑΕΙ-ΤΕΙ. Πώς είναι δυνατόν να γίνεται δεκτός κάποιος που δεν πιάνει τη βάση; Αναρωτιούνται κουτοπόνηρα. Αν, όμως, ο μπαμπάς αυτού που δεν πιάνει τη βάση έχει λεφτά ή μπορεί να χρεωθεί, τότε μπορεί να μπει σε κάποιο ιδιωτικό ΑΕΙ, όπου κριτήριο είναι η δυνατότητα καταβολής διδάκτρων και όχι η βάση [αρκεί το απολυτήριο, το οποίο βέβαια δεν έχει καμιά σχέση με το βαθμό εισαγωγής στις πανελλαδικές εξετάσεις].

Φαινομενικά, πρόκειται για παραλογισμό. Δεν είναι, όμως. Απλώς, αυτός ο παραλογισμός αποκαλύπτει ότι η βάση στο βαθμό εισαγωγής δεν έχει καμιά επιστημονική αξία. Μπαίνει για να πετάξει έξω από το δημόσιο σύστημα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης όσο γίνεται περισσότερα παιδιά (τη στρόφιγγα μπορούν να την ανοιγοκλείνουν χρησιμοποιώντας τη δυσκολία των δεμάτων) και έτσι να πετυχαίνουν μ'ένα σμπάρο δυο τρυγόνια: και τις δαπάνες για την Παιδεία να μειώνουν και πελατεία στους Σχολάρχες να εξασφαλίζουν.

■ Εγκλήματα πολέμου

Καλά, τη σύλληψη υπουργών, βουλευτών και δημάρχων της Παλαιστίνης από τα σιωνιστικά στρατεύματα την έκανε και πάλι «γαργάρα» η... διεθνής κοινότητα. Ομως, ο στοχευμένος βομβαρδισμός εργοστάσιου παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και ο επίσης στοχευμένος βομβαρδισμός των δεξαμενών νερού [σε μια περίοδο που η δερμοκρασία φτάνει τους 40 βαθμούς] είναι καραμπινάτα εγκλήματα πολέμου (καταδικάζουν τον άμαχο πληθυσμό) που δεν καταπίνονται με τίποτα. Ομως, η «διεθνής κοινότητα» έχει πολύ γερό στομάχι, καταπίνει και χωνεύει τα πάντα, όταν πρόκειται για τα εγκλήματα του αγαπημένου παιδιού της «συμμαχίας ενάντια στην τρομοκρατία». Δεν είναι η πρώτη φορά που το 'χει αποδείξει αυτό.

■ Асказік

Η Γιαννάκου «είχε δώσει καλές εξετάσεις σε ορισμένους τομείς» και γι' αυτό την αντιμετώπισαν χωρίς προκατάληψη. Ομως, «είτε επειδή δεν είχε το επιτελείο είτε επειδή τα μπέρδεψε επειδή είναι περίπλοκα τα δέματα, καταλήφθηκε από μια νευρωπατική αντίδραση απέναντι στους συνομιλητές της, έχει χάσει τον έλεγχο, υπάρχει πρόβλημα εμπιστοσύνης». Γ' αυτό και «μ' αυτή την έννοια (σ.σ. μόνο μ' αυτή, έτσι;) πρέπει να αναζητηθεί ένα πρόσωπο που να έχει τα χαρακτηριστικά της ευρύτερης εμπιστοσύνης όσο είναι δυνατόν». Ποιος δήλωσε τα παραπάνω; Αν σπεύσατε να απαντήσετε «ο Μπαμπινιώτης»

1979. Νόμος 815. Φοιτητικές καταλήψεις. Ο Περισσός αντίδετος και τότε. Απόσπασμα από το «Πιζοπάστη» της εποχής μας δίνουμε ο «Άσ»:

■ Σα να μη πέρασε μια μέρα

1979. Νόμος 815. Φοιτητικές καταλήψεις. Ο Περισσός αντίθετος και τότε. Απόσπασμα από το «Πιζοσπάστη» της εποχής μας δύναεις ο «Ιός»:

■ Χωρίς υποσημειώσεις

Εκδρομή και κατασκήνωση στο Γράμμο οργάνωσε για τους Κύτιες ο Περισσός, για να τιμήσουν υποτίθεται τον αγώνα του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας και να ορκιστούν ότι δα... συνεχίσουν στον ίδιο δρόμο. Και ποιο ήταν το κεντρικό σύνδημα της όλης διοργάνωσης; «Αγώνας-Ρήξη-Ανατροπή, η Ιστορία γράφεται με ανυπακοή»!!! Και μεις που νομίζαμε ότι η Ιστορία γράφεται με ταξική πάλη, η οποία κορυφώνεται σε επαναστάσεις, που όπως έγραφε ο γερο-Ενγκελς είναι πάντοτε εξαιρετικά βίαιες πράξεις, κατά τις οποίες ένα μέρος του πληθυσμού, μια τάξη, επιβάλλει τη δέληση της με εξαιρετικά βίαια μέσα, με λόγχες και με κανόνια.

Αυτά, βέβαια, είναι... αναχρονιστικά πράγματα. Παλαιοκομουνιστικά. Ομως, όπως και σε το κάνουμε, χρειάζεται απίστευτη ξεδιαντροπία για να αναφέρεσαι στο ΔΣΕ και να μιλάς για ανυπακοή». Ο ΔΣΕ έκανε ένοπλο αγώνα, έκανε επανάσταση, προσπαθούσε να πάρει την εξουσία με τα όπλα. Δεν έδειχνε ανυπακοή στην αστική εξουσία, αλλά προσπαθούσε να την τσακίσει.

«Οι κομμουνιστές φοιτητές, μαζί με την πλειοψηφία του δημοκρατικού φ.κ. είναι κατηγορηματικά αντίθετοι με τη χρησιμοποίηση, στις σημερινές συνδήκες, τέτοιων μορφών πάλης. Λένε ΟΧΙ στις καταλήψεις, γιατί δεν βοηθούν σήμερα τους αγώνες ενάντια στον αντιδραστικό ν. 815. Η χρησιμοποίηση τέτοιων μορφών πάλης απομονώνει κι αποσυνδέει το φ.κ. από τους φυσικούς συμμάχους του. Δημιουργεί προσχήματα για να συκοφαντηθεί στην κοινή γνώμη το φοιτητικό κίνημα. Εξυπηρετεί αντικειμενικά, έστω και αν δεν το κατανοούν μερικοί φοιτητές που παρασύρονται, την κυβερνητική πολιτική».

Η εξέλιξη είναι γνωστή. Αυτές οι μορφές πάλης, οι καταλήψεις, που κατά τον Περισσό «εξυπηρετούσαν την κυβερνητική πολιτική», ανάγκασαν την κυβερνηση Καραμανλή να πάρει πίσω νόμο ψηφισμένο από τη Βουλή. Τελικά, ποιος εξυπηρετούσε και ποιος εξυπηρετεί «αντικειμενικά» την κυβερνητική πολιτική;

■ Ψεματάκια

Ξέρετε τι απάντηση έδωσε ο Πολύδωρας σε επίκαιρη ερώτηση του Απ. Κακλαμάνη για την απουσία των αστυνομικών μαρτύρων κατηγορίας από τη δίκη των φοιτητών που συνελήφθησαν στη διαδήλωση της 8ης Ιουνής; Οτι οι δύο δεν πήραν κλήσεις, ενώ οι άλλοι δύο πήραν κλήσεις μη σύννομες, αλλά παρά ταύτα πήγαν στο δικαστήριο. Εκεί, όμως, δεν άκουσαν τα ονόματά τους, λόγω του μεγάλου δορύθου! Ψεματάκια του υπουργού των μπάσων, με τη γνώση ότι αυτά θα γίνουν δεκτά (ο νταλάκας του Κακλαμάνη ήταν άλλος: τι θα γίνει, πότε θα συλληφθούν οι «γνωστοί άγνωστοι»). Κανένας μπάσος δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο, όχι μία αλλά δύο φορές. Την πρώτη φορά δεν εμφανίστηκαν στο αυτόφωρο (την Τρίτη 13 Ιουνίου), μολονότι έπρεπε να είναι εκεί χωρίς καμία κλήση. Και την άλλη φορά (στις 21 Ιουνή) δεν εμφανίστηκαν, ανεξάρτητα αν πήραν κλήση ή όχι. Η υπηρεσία τους ήταν πολύ καλά ότι δα γινόταν η δίκη (τα ΜΑΤ ήταν εκεί) και τους διέταξε να μην πάνε για προφανή λόγο. Για να αναβληθεί η δίκη. Γιατί σ' αυτή ο ΜΑΤάδες δα στιγματίζονταν ως ψευδομάρτυρες, τα παιδιά δα αδωνόνταν και το μπατσούπουργείο δα εισέπρατε τη γενική κατακραυγή.

■ Διάτρητη αγιογραφία

Την αγιογραφία του αποχωρήσαντα εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Δ. Λινού ανέλαβε να φτιάξει η Γ. Παπαδάκου στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». Μόνο που βγήκε εντελώς διάτρητη. Γιατί δεν χρειάζεται να ξέρει κανείς νομικά για να καταλάβει ότι ο κυρ-εισαγγελέας «μπάζει» στο δέμα των υποκλοπών, αλλά η αγιογράφος (συγνώμη η δημοσιογράφος δέλαμε να πούμε) δεν του έκανε καν την ερώτηση που πηγάζει από την κοινή λογική. Στο δέμα των υποκλοπών -λέει ο Δ. Λινός- «νομικά δεν μπορούσα να κάνω τίποτε άλλο από το να διατάξω τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Την ανέδεσα στον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών, Δημ. Παπαγγελόπουλο, διότι του έχω εμπιστοσύνη». Καταλήγει δε: «Πίστευα ότι πρέπει το όλο δέμα να κριθεί στο Εφετείο. Γ' αυτό και συγκαλώ την Ολομέλεια του Εφετείου».

Εμείς, λοιπόν, που δεν έίμαστε αγιογράφοι αλλά δημοσιογράφοι, ας δέσουμε το (εκ των πραγμάτων ρητορικό) ερώτημα: Προκαταρκτική εξέταση για υπόδεση υποκλοπών, που κράτησε ένα χρόνο, χωρίς τη χρήση τεχνικών συμβούλων και χωρίς την ανάμιξη της ΑΔΑΕ, της υπηρεσίας που έχει το τεχνικό και επιστημονικό προσωπικό για τον έλεγχο; Προκαταρκτική εξέταση με 12 καταδέσεις (μία το μήνα!) που ήταν όλες περί ανέμων και υδάτων; Και σύγκληση της Ολομέλειας του Εφετείου τώρα; Και με βάση το υλικό της ΑΔΑΕ που την κρίσιμη περίοδο κρατήθηκε σκόπιμα μακριά, γιατί δεν ήταν ελεγχόμενη; Μας δουλεύετε, κυρ-εισαγγελέα μας;

■ Προοδευτικάριος

Το αν δα έχουν ή όχι συνδικαλιστική οργάνωση οι αξιωματικοί του στρατού ουδόλως μας ενδιαφέρει. Πρόκειται για έναν εχδρικό προς την κοινωνία μηχανισμό του κράτους, που έχει τις δικές του σχέσεις με τη διοίκηση του κράτους, όπως οι μπάτοι, οι δικαστές, οι ΚΥΠατζήδες και όλα τα άλλα κομμάτια του μηχανισμού καταστολής.. Γεγονός είναι, πάντως, ότι μια «Ενωση Αξιωματικών» που δημιούργησαν κέρδισε την υπόδεση και στο δεύτερο βαθμό, οπότε μόλις καθαρογραφεί η απόφαση δα έχουμε πλέον και καραβανοσυνδικαλισμό. Ξέρετε ποιος εισαγγελέας κυνήγησε την υπόδεση για να μην επιτραπεί ο συνδικαλισμός στο στρατό; Ο Γιάννης Διώτης. Οσοι λένε ότι είναι το παιδί των επικίνδυνων αποστολών είναι κακεντρεχείς. Εμείς πιστεύουμε ότι ξύπνησε μέσα του ο παλιός... επαναστάτης.

Τα περί νίκης του φοιτητικού κινήματος επί της κυβερνησης και οπισθοχώρησης του ΠΑΣΟΚ στο θέμα των «μη κρατικών» Πανεπιστημίων, τα οικούσαν πολλές φορές στην εκπνοή των φοιτητικών καταλήψεων, από κάποιους που από πολιτική τυφλαμάρα ή αφέλεια ή σκοπιμότητα πάσχιζαν γι' αυτή (την εκπνοή).

Το αποκρουστικό περιεχόμενο του σχεδίου νόμου (που ζεπέρασε σε σκληρότητα τις αρχικές προβλέψεις) ήταν η πρότη σκληρή απάντηση στις πλανεύτρες αυτές θεωρίες. Παρόλα αυτά δεν πήγαν τους φορείς τους, που συνέχισαν το ίδιο βιολί.

Το άνοιγμα της συζήτησης για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος την Πέμπτη, 29 Ιουνίου, ενώ συνεχίζονταν οι φοιτητικές κινητοποιήσεις -ενέργεια από μόνη της προκλητική- ήταν το δεύτερο μήνυμα της κυβέρνησης.

Τα όσα ακούστηκαν εκείνη τη μέρα στη βουλή, και περιγράφονται στο άρθρο αυτό, αποδεικνύουν ότι το φοιτητικό κίνημα, παρ' όλους τους τριγμούς που προξένησε, δεν έχουν στον ήλιο μοίρα και δε μπορούν να οικριστηράσουν τους εμπόρους της γνώσης; Ποιος ευθύνεται που γιγαντώθηκε η παραπομπεία, που κατατράει το δημόσιο σχολείο, αν όχι οι επάλληλες εξεταστικές καρμανιόλες;

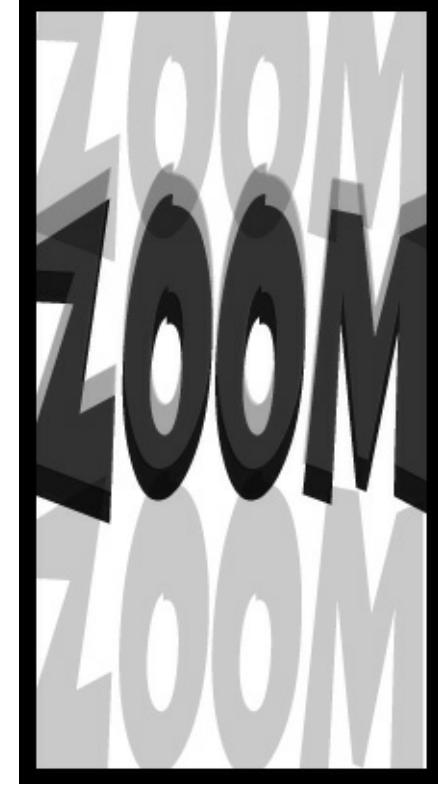
(συγγράμματα, σίτιση, στέγαση κ.λ.π.), η οποία μάλιστα φαλιδίζεται περαστέρω και εξαφανίζεται με το νέο νόμο πλαίσιο, οδηγούν στην απαξίωση του δημόσιου σχολείου και Πανεπιστήμιου και αν ναι, τότε ποιοι ευθύνονται γι' αυτό;

Τι νόμιμα έχουν οι πολλαπλές εξετάσεις και αξιολογικές κρίσεις με κορωνίδα τις Πανελλήνιες, οι ρυθμίσεις σαν αυτή της βαθμολογικής βάσης του 10 σ' ένα εκπαιδευτικό σύστημα-δημόσιο αγαθό προς το οποίο «πρέπει να έχουν πρόσβαση όλοι και ολές», από αυτή της αποπομπής απ' το σχολείο και το Πανεπιστήμιο αυτών που πρωτίστως δεν έχουν στον ήλιο μοίρα και δε μπορούν να οικριστηράσουν τους εμπόρους της γνώσης; Ποιος ευθύνεται που γιγαντώθηκε η παραπομπεία, που κατατράει το δημόσιο σχολείο, αν όχι οι επάλληλες εξεταστικές καρμανιόλες;

Ποιοι προτρέπουν τους ιδιώτες και τις καπιτολιστικές επιχειρήσεις να εισβάλλουν στην εκπαίδευση παριστάνοντας τους ευγενικούς χορηγούς; Δεν εκπορεύονται τα αναλυτικά προγράμματα και οι «ευελικτες ζώνες» από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και τον πολιτικό του προϊστάμενο, το υπουργείο Παιδείας;

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ για άρθρο 16Σ

Κύλησε ο τέντζερης και βρήκε το καπάκι

νησης να προωθήσει το ξεπάτωμα του δημόσιου Πανεπιστήμιου, ούτε την αποφασιστικότητα της αξιωματικής αντιπολίτευσης του ΠΑΣΟΚ, να τείνει προς αυτή σταθερό χέρι βοήθειας σε τούτο το βρόμικο έργο.

Η συζήτηση για την αναθεώρηση του άρθρου 16, έδωσε αφορμή σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ να αναπτύξουν τις θέσεις τους για την πανεπιστημιακή Παιδεία, γεγονός που έσκισε για μια ακόμα φορά τις μάσκες των υπερασπιστών του δημόσιου Πανεπιστήμιου, από την υποχρέωσή τους να συντάξουν ότι η «παιδεία είναι διεθνές εμπορευματικό αγαθό» δηλαδή «πτητερίσια», «εμπορευματικό προϊόν» που μπορεί να πουλιέται και ν' αγοράζεται;

Είναι οι κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ και ΝΔ αυτές που συμμετείχαν και συμμετέχουν στα φόρα τύπου Μπολόνια, Βερολίνο κ.λ.π., όπου αποφασίστηκε ότι το Πανεπιστήμιο πρέπει να σφιχταγκαλιστεί με την αγόρα, να αποκτήσει τις χαρακτηριστικές της επιχείρησης και ν' αντιμετωπίζονται οι φοιτητές ως «πελάτες»; Δεν είναι μήπως η κυβέρνηση αυτή που στο νομοσχέδιο για το νέο νόμο-πλαίσιο προνόησε να υπάρχει διάταξη για την τοποθέτηση μάντζερ στα Πανεπιστήμια;

Θα μπορούσαμε να απαριθμήσουμε όπειρα παραδείγματα για' αποδείξουμε ότι για το σύστημα και τους πολιτικούς δισεχειριστές του η διακήρυξη ότι η Παιδεία «ήταν και παραμένει δημόσιο αγαθό» είναι απλώς μια υποκριτική πομφρόλυγα.

Ψέμα δεύτερο: Το θεσμικό πλαίσιο για την δρυση μη κερδοσκοπικών πανεπιστημών δεν θα επιτρέψει «και επικρατήσουν εκ των προγμάτων καπαστάσεις που δημιουργούν τον κάνδυο ενός αρρώστιου πεδίου σε έναν τομέα τόσο κρίσιμο για τη χώρα, για την κοινωνία, για τους νέους».

Εδώ ο Καραμανλής, στον οποίο ανήκει το απόφθεγμα, λέει ένα μεγάλο ψέμα στον ελ-

γραμμίσει αμέσως παρακάτω, ότι στόχος της κυβέρνησης είναι «να οριοθετήσει η έννοια της ανώτατης εκπαίδευσης, με τρόπο που εγγύαται... την επιτυχή ανταπόκρισή της στις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού και ευρύτερα του διεθνούς εκπαιδευτικού περιβάλλοντος», δίνοντας διοπιστευτήρια υποτογής στη γραμμή που χαράζουν τα διεθνή αφεντικά. Τέτοιες διαβεβαιώσεις έχει δώσει πάμπολλες ο πρωθυπουργός και σε άλλες συζητήσεις στη βουλή και αλλού, υπογραμμίζοντας χαρακτηριστικά τις «δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Ελλάδα έναντι της ΕΕ», με τη τζίφρα που έχει βάλει κάτω απ' τις Διακηρύξεις της Μπολόνια, του Βερολίνου κ.λπ.

Επειτα γνωρίζει πολύ καλά ότι αποτελεί προδιαγραμμένη πορεία το ευρωπαϊκό δίκαιο να υπερισχύει του εθνικού, του συντάγματος συμπεριλαμβανομένου. Γι' αυτό δεν του κοστίζουν τίποτε κάποιοι λεονταρισμοί για λαϊκή κατανάλωση. Ο πολύς Βενιζέλος του ΠΑΣΟΚ, καλός διαχειριστής της λαϊκής δημιαγωγίας και των πολιτικών τερπιπών, στην προηγούμενη αναθεώρηση του συντάγματος, όταν πίεζε η ΝΔ για τα μη κρατικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, αρνήθηκε δημιαγωγικά να συναινέσει, λέγοντας ότι δεν είναι ανάγκη αυτά να τα βάλουμε στο σύνταγμα (και επομένως να φάμε κράξιμο και να υποστούμε το πολιτικό κόστος), ακρού θα έρθουν αργά ή γρήγορα από την ΕΕ.

Ψέμα τρίτο: Τα ελληνικά διπλώματα θα αναβαθμιστούν στην Ευρώπη, στον ευρωπαϊκό χώρο.

Η παραπάνω πρόταση, που επιώθηκε από τον Α. Παπαληγούρα, αναρέθηκε από τον ίδιο ευθύνης με την ομολογία ότι «ο αυστηρά κρατικός χαρακτήρας της Ανώτατης Εκπαίδευσης αναιρείται πια και μέσα από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαιοστηρίου», ότι «η ΝΔ έχει απόλυτη επίγνωση του ανταγωνιστικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο αναπτύσσονται και κινούνται τα ελληνικά ΑΕΙ» και ότι ο «ενιαίος ευρωπαϊκός πανεπιστημιακός χώρος, που ξεκίνησε με τη διοικήρηση της Μπολόνια το 1999... αρχίζει να γίνεται η κρατούσα πραγματικότητα σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο».

Τι μας λέει εδώ ο υπουργός Δικαιοσύνης; Μας λέει το παράδοξο τα ελληνικά πτυχία, που είναι ελάχιστης διάρκειας τεσσάρων ετών και απορρέουν από ένα δημόσιο (με όλες τις ενστάσεις) Πανεπιστήμιο, θα «αναβαθμιστούν» στο πλαίσιο των αρχών και κατευθύνσεων του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, που προμετωπίζει την Επιτροπή της Μπολόνια, η οποία προβλέπει τριετή προπτυχιακό κύκλο σπουδών, αποτίμηση των σπουδών σε πιστωτικές μονάδες και συνεπώς κατάργηση του ενιαίου πτυχίου και διάσπαση της εσωτερικής ενότητας κάθε επιστήμης και συλλογή των μονάδων αυτών από «υστήματα εκπαίδευσης εκτός του πλαισίου της ανώτατης εκπαίδευσης» (σαν τα ΚΕΣ ας πούμε ή τα Ινστιτούτα Δια Βίου Μάθησης), αφείνει αναγνωρίζοντας αυτά από τα εμπλεκόμενα Πανεπιστήμια.

Πιστεύει, λοιπόν, κανείς τον Καραμονή που λέει ότι «γνωρίζουμε τις τάσεις που αναπτύσσονται εν όψει της δημιουργίας του ενιαίου ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού χώρου», αλλά «εμείς θα διαμορφώσουμε το πλαίσιο (εκείνο) για την ιδρυση μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημάτων» που θα μας προφυλάξουν από «αναπόφευκτες ντε φάρκτο καταστάσεις»; Πολύ δε περισσότερο, όταν πουθενά η κυβέρνηση δεν εκφράζει αντίθεση σ' αυτές τις «τάσεις»; Και όταν έχει πάρει ως τώρα όλα τα μέτρα (νόμοι για την αξιολόγηση, το ΔΟΑΤΑΠ, τα Ινστιτούτα Δια Βίου Μάθησης) που επιβάλλει αυτός ο Κοινός Ευρωπαϊκός Χώρος

Ανώτατης Εκπαίδευσης, επιμένοντας να εκθειάζει τη σημασία τους; Χαρακτηριστική είναι η αποστροφή της ομιλίας του Π. Παναγιώτου που η αξιολόγηση των Ιδρυμάτων (με τα κριτήρια προφανώς της Μπολόνια και του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου) θεωρείται όρος εκ των ουκάνει για την «αναβάθμιση» των Πανεπιστημίων.

Ψέμα τέταρτο: Η Ελλάδα θα γίνει «κέντρο παιδείας και πολιτισμού για την ευρύτερη περιοχή».

Η πομπώδης αυτή διακήρυξη κρύβει τις προθέσεις των κομμάτων έξουσίας να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις, είτε μέσα από τα δημόσια Πανεπιστήμια είτε μέσα από την ιδρυση ιδιωτικών, ώστε ο ελληνικός καπιταλισμός να αλιεύει φοιτητές-πελάτες από τα μεσαία και υψηλά στρώματα των βαλκανικών κυρίων χωρών (στις οποίες η Ελλάδα επιζητά κομμάτι από την πίτα των αγορών τους και παριστάνει το χωροφύλακα για λογαριασμό των αφεντικών της Αμερικής και της ΕΕ), αλλά και χωρών της λεκάνης της Μεσογείου, με τις οποίες έχει παραδοσιακές οικονομικές και πολιτιστικές παραδίδεις, διεισδύοντας και μέσω της προσφοράς ανταποδοτικών υπηρεσιών Παιδείας, σ' αυτές.

Κοντολογίς, τέτοιου είδους δραστηριότητες προσέλκυσης φοιτητών-πελάτων από αυτές τις χώρες, δεν έχουν τίποτε να προσφέρουν στα λαϊκά στρώματα των χωρών αυτών (ίσα ίσα που μεγαλώνουν την αντίθεση ανάμεσα σ' αυτά και την αστική τους τάξη), πολύ δε περισσότερο στην εργαζόμενη κοινωνία της χώρας μας. Την οποία, μάλιστα, πλήγουν, ακρού λειτουργούντων ως «λογότης» και προπομπός για την αναδιοργάνωση της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης σε ανταγωνιστική και ανταποδοτική βάση και θεωρούν την Παιδεία εμπόρευμα.

Ψέμα πέμπτο: Η ιδρυση ιδιωτικών πανεπιστημάτων «συμβάλλει στην αντιμετώπιση της παραπαιδείας και τον περιορισμό της φοιτητικής μετανάστευσης».

Μόνο στο μιαλό των εγκεφάλων της κυβέρνησης βρίσκει εδαφούς αυτός ο παραλογισμός. Είναι τουλάχιστον γελοίο να ισχυρίζεται κανείς ότι η ιδρυση ιδιωτικών πανεπιστημάτων θα χτυπήσει την παραπαιδεία. Γιατί τα παιδιά που έχουν και σήμερα την οικονομική δυνατότητα να σπουδάσουν τελικά στα Πανεπιστήμια του εξωτερικού (ακόμα και κάνοντας εδώ ένα μέρος των σπουδών τους, στα ΚΕΣ), έχουν την άνεση να πληρώσουν και τα φροντιστήρια, όταν προσπαθούν κατ' αρχάς να μπουν στα δημόσια ΑΕΙ. Γιατί η παραπαιδεία δεν καταπολεμάται όσο υπάρχουν εξετάσεις για την είσοδο στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Πολύ δε περισσότερο όταν το Λύκειο και ολόκληρο το σχολείο υποτάσσεται σ' αυτές και στραγγαλίζεται από αυτές και από πάμπολλες άλλες εξετάσεις και αξιολογικές κρίσεις.

Και αν δεν επρόκειτο για πολιτική επιλογή και πολιτικά πρόσωπα που την υπηρετούν, θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς ότι αποτελεί τρικυμία εν κρανίω η πρακτική από τη μια μεριά να λογιζούνται να σπουδάσουν οι μαθητές που δεν έχουν «ένα επίπεδο» και προς τούτο θεομφθείται, σύμφωνα με την κυβέρνηση, η ρύθμιση της βάσης του 10, και από την άλλη να τους δίνεται η δυνατότητα να το κάνουν τελικά μέσα στα ιδιωτικά πανεπιστηματικά που θα ιδρυθούν. Να θεωρείται δηλαδή ηλιθιού, με χαμηλό δείκτη νοημοσύνης το 42% των ελ-

Προκλητικό το ΠΑΣΟΚ

Αποθραυσμένο το ΠΑΣΟΚ από τη μη «οποχοποίησή» του από το κίνημα των καταλήψεων, από το ότι δηλαδή δε θεωρήθηκε εξίσου υπεύθυνο για την διλογία του δημόσιου Πανεπιστήμιου και την προώθηση των ιδιωτικών πανεπιστημάτων και ποντάροντας στο ότι η δημιαγωγική του μπούρδα, ότι δε συμφωνεί τελικά με τη ΝΔ στην ιδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ έπιπος τόπο, όχι μόνο κατέθεσε πανομοιότυπη με αυτή της ΝΔ πρόταση για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος, αλλά προχώρησε, μέσω του αρχηγού του Γ. Παπανδρέου, σε μια έκθεση των απόφεων του για την ανώτατη Παιδεία εξίσου προκλητική με αυτή της κυβέρνησης, πλην όμως περισσότερο πονηρή.

Γνωστός για τον προκλητικό τρόπο με τον οποίο εκφράζει τις απόψεις του, προκαλώντας πολλές φορές αμηχανία ακόμα και στα στελέχη του κόμματός του, ο Γιωργάκης δηλώσε στην αρχή της ομιλίας του, δίνοντας και το στίγμα της συνέχειά της: «Το 1996 ως υπουργός Παιδείας πρότεινα τότε δημοσίως την αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος (σ.σ. το ΠΑΣΟΚ δεν θα επιτυχάνοντας σ' αυτή τη βουλή η πλειοψηφία των 181 βουλευτών που επιθυμεί την αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος (σ.σ. το ακριβέστερο περιεχόμενο της διάταξης δεν προσδιορίζεται σ' αυτή τη βουλή. Εκείνο που τεκμιάρεται είναι η απόφαση να αναθεωρήσει το σχετικό άρθρο), δίνοντας λευκή επιτάχη στην επόμενη κυβέρνηση να χειρίστει την υπόθεση όπως επιθυμεί και να δώσει το περιεχόμενο που αυτή θελει στο συγκεκριμένο άρθρο, με 151 ψήφους μόνο. Τα λόγια αυτά, που τα εξεστόμισε ενώ έξω απ' τη βουλή διαδήλωναν φοιτητές, τα αφιερώνουμε εξαιρετικά σε αυτούς που πίστεψαν στην «οπισθοχώρηση» του ΠΑΣΟΚ και κούνησαν τούτο το «επιχείρημα», μαζί με τα περί νίκης, στα μάτια των φοιτητών, για να σαλπίσουν τη λήξη των καταλήψεων. Τα λόγια αυτά, που τα εξεστόμισε ενώ έξω απ' τη βουλή διαδήλωναν φοιτητές, τα αφιερώνουμε εξαιρετικά σε αυτούς που πίστεψαν στην «οπισθοχώρηση» του ΠΑΣΟΚ και κούνησαν τούτο το «επιχείρημα», μαζί με τα περί νίκης, στα μάτια των φοιτητών, για να σαλπίσουν τη λήξη των καταλήψεων. Στη συνέχεια, ξεπερνώντας κάθε όριο ξεδιαντροπίας ο Γιωργάκης δηλώσε πως «αφιερώνει στη νέα γενιά που υφίσταται σήμερα την επίθεση της κυβέρνησης της αναθεωρητική του προσπάθεια». Αναλύοντα

**■ Επιτροπή
Μορφωτικών
Υποθέσεων Βουλής
Διάλογος
«χειρισμού»**

Είναι προγραμματικό μαρτύριο να αναγκάζεσαι να διαβάσεις 120 σελίδες πρακτικών από τις δυο συζητήσεις που έγιναν την προηγούμενη εβδομάδα (29-30 Ιουνίου) στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής πάνω στο νόμο-πλαίσιο του υπουργείου Παιδείας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το υποστήκαμε αυτό το μαρτύριο για να μπορούμε να σας ενημερώσουμε και το μόνο για το οποίο σημειώνεται είναι ότι το ΠΑΣΟΚ είναι αποφασισμένο να προσφέρει στην κυβέρνηση το άλλοθι που χρειάζεται, για να πει ότι έκανε «εξαντλητικό διάλογο» και να καταθέσει μετά το νομοσχέδιο για ψήφιση.

Από άποψη θέσεων δεν υπάρχει τίποτα αξιόλογο στα δύο αικούστηκαν. Νεοδημοκράτες και Πασόκοι διασταύρωσαν τα ξήρη τους σ' έναν από τους γνωστούς ανιαρούς κοινοβουλευτικούς διαλόγους, μιλώντας εις ώτα μη αικουόντων. Άλλωστε, το ζητούμενο απ' αυτή τη διαδικασία δεν είναι η συζήτηση ουσίας και η αναζήτηση συνθέσεων, αλλά η δημιουργία του άλλοθι που θέλει η κυβέρνηση για να πάρει στην ψήφιση του νόμου-πλαισίου, αφού δε μπόρεσε να τον ψηφίσει τα συμπουκλιδικά τον Ιούνη, όπως π.κ. (προ καταλήψεων) δήλωνε αλαζονικά ο Γιαννάκου. Οι Πασόκοι κατηγορούσαν την κυβέρνηση για αυταρχισμό και έλλειψη σχεδίου και οι Νεοδημοκράτες επιχειρηματολογούσαν υπέρ του νόμου-πλαισίου με βάση τις τοποθετήσεις του Γιωργάκη και τις αποφάσεις της κυβέρνησης Σημήτη! Διάλογος κουφών στην κυριολεξία. Την ουσία την είπε και πάλι ο Α. Λοβέρδος: Ξέρουμε ότι κάνετε διάλογο χειρισμού, επειδή ζοριστήκατε από τις κινητοποιήσεις φοιτητών και πανεπιστημιακών, ξέρουμε ότι αν φεύγαμε και εμείς θα συζητούσατε με τα ντυσίματα. Δε θα φύγουμε, θα παίξουμε το θεσμικό μας ρόλο, αλλά θα σας τα ψάλλουμε κιόλας!

Στα ευτράπελα των δυο αυτών συνεδριάσεων οι βρισιές πολλών δεξιών προς φοιτητές και πανεπιστημιακούς («օργανωμένες μειοψηφίες» ήταν το ρεζούμε), οι έταινοι άλλων προς την κυβέρνηση διότι έφερε ένα έτοιμο και άρτια επεξεργασμένο νομοσχέδιο (ένας μάλιστα έκλεισε την ομιλία του καλώντας τους βουλευτές να το υπερψηφίσουν!!!) και η προσπάθεια της Γιαννάκου να τους πείσει ότι δεν είναι νομοσχέδιο αλλά... προσχέδιο για συζήτηση (που να καταλάβουν το κόλπο οι Νεοδημοκράτες...).

Η μόνη ειδηση που βγήκε είναι ότι για πρώτη φορά ο Γιαννάκου είπε δημόσια (απαντώντας σε πιεστική ερώτηση του Λοβέρδου) ότι δεν θα ψηφίσει το νόμο-πλαίσιο το καλοκαίρι (την επομένη φώνας το Μεγά σε μια άσχετη εκδήλωση και επανέλαβε την ίδια δήλωση), αρνούμεν ίμως πεισματικά να δώσει οποιοδήποτε χρονοδιάγραμμα. Η Ολομέλεια της Βουλής, πάντως, θα είναι σε λειτουργία και το Σεπτέμβρη, που δεν είναι καλοκαίρι. Αν μέχρι τότε έχει ολοκληρωθεί ο «διάλογος» (πρόγραμμα σφόδρα πιθανό, αφού η Επιτροπή δείχνει πρεμούρα και οι περισσότεροι από τους φορείς αναμένεται να μην προσέλθουν), δόλα είναι ανοιχτά.

■ Συμπεράσματα συνόδου ΟΟΣΑ

Η Παιδεία προϊόν εμπορεύσιμο και εξαγώγιμο

Ενώπιον της Παιδείας είναι ένα προϊόν εμπορεύσιμο, εξαγώγιμο και μεταφέροιμο. Η ρήση, που ανήκει στο γενικό γραμματέα του ΟΟΣΑ Angel Gurria, περικλείει την πεμπτουσία της συνόδου των υπουργών Παιδείας των χωρών του ΟΟΣΑ στο Λαζαρίνη. Σηματοδοτεί την πλήρη εγκατάλειψη της ιδέας του Πανεπιστήμου, έτσι όπως αυτή οργανώθηκε στην ιστορική διαδρομή του και την ολοκληρωτική υποτομή του στην αγορά και τις επιδιώξεις του κεφαλαίου.

Στον διοικητικό

μέλλον

της

επιχειρήσεων

από

την

αγορά

και

την

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 109η συνεδρίαση

Πέμπτη, 29.6.06

Ο μάρτυρας Λιάκουρας (ληστεία Τράπεζας Εργασίας Περιστερίου) πρόσφερε ένα ακόμα παράδειγμα για το πώς γίνονται οι αναγνωρίσεις στο ανακριτικό γραφείο το καλοκαίρι-φθινόπωρο του 2002. Πήγε στον ανακριτή έχοντας δεχτεί έναν ορυμαγόδο «πληροφοριών» από τα ΜΜΕ. Ετοι, γνώριζε ότι η ληστεία αυτή χρεωνόταν στη 17Ν. Εκανε μια ολόκληρη συζήτηση με τον ανακριτή. Του ξεκαθάρισε ότι ο σωματότυπος ενός από τους δράστες θα μπορούσε να είναι του Χρ. Ξηρός, αλλά δε μπορεί να τον αναγνωρίσει. Ζήτησε να του δειξουν φωτογραφίες του '90 που έγινε η ληστεία, αλλά του έδειξαν μόνο τις πρόσφατες. Δεν αναγνώρισε κανένα. Ξέρετε τι γράφτηκε στην κατάθεσή του; «Μου είναι αδύνατο να θυμηθώ μετά από 12 χρόνια χαρακτηριστικά των δραστών, εκτός από την περίπτωση του Χριστόδουλου Ξηρού τον οποίο είδα στην τηλεόραση και στη φωτογραφία που μου επιδεικνύετε, ο οποίος νομίζω τότε είχε ένα μουστάκι!» Ξέρετε ποιο ήταν το νόμα της θέσης του, όπως το ξεκαθάρισε και στην πρώτη δίκη και τώρα; Οτι «υπό προϋποθέσεις και αν αποδειχθεί ότι αυτοί είναι, θα μπορούσε αυτός ο άνθρωπος να είναι ο Χρ. Ξηρός!» Οπως διευκρίνισε ο μάρτυρας, θα μπορούσε να είναι και ο Δαναλάτος ή οποιοσδήποτε άλλος με τέτοιο σωματότυπο. Πήγαν να τον κάνουν

«αναγνωριστή», χωρίς να έχει τέτοια τοποθέτηση!

Ο κ. Λιάκουρας, προς τιμήν του, ξεκαθάρισε απόλυτα τα πράγματα: «Να το πω αυτό το πρόγραμμα, γιατί νομίζω ότι είναι κρίσιμο: Ουδέποτε έχω αναγνωρίσει συγκεκριμένο πρόσωπο. Αυτό που είπα στον ανακριτή, τη δεύτερη φορά που με κάλεσε, είναι ότι υπό προϋποθέσεις και αν ισχύουν αυτά τα πράγματα και αν αυτοί οι άνθρωποι ήταν μέσα στην Τράπεζα Εργασίας, ο άνθρωπος αυτός θα ταίριαζε με τη συγκεκριμένη θέση που είχα πει».

Νομίζουμε ότι η υπόθεση αυτή είναι από τις χαρακτηριστικές εκείνες περιπτώσεις που από τις καταθέσεις των μαρτύρων δε μπορεί να σχηματιστεί όχι άποψη για την ουσιαστική αλήθεια, αλλά ούτε καν μια δικανική αλήθεια που να στέκεται στα πόδια της και να μην αποτελεί ετοιμόρροπη κατασκευή. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για τη ληστεία στα ΕΛΤΑ Βύρωνα. Ο Α. Κωνσταντάκης με λίγα λόγια συνόψισε αυτή την πραγματικότητα: «Με βάση το αποδεικτικό υλικό το οποίο έχουμε, είναι αδύνατο να καταλήξουμε πέραν πάσης αμφισβήτησης για τα πρόσωπα τα οποία ουμπετείχαν και στις δυο αυτές ληστείες και να φτάσουμε στην ταυτοποίηση. Οι μάρτυρες είναι προφανές ότι δε μπορούν να μας βοηθήσουν, είναι επίσης προφανές ότι δε μπορούμε να δεχθούμε τις προανακριτικές, διότι συγκρούονται με την πραγματικότητα. Πώς θα πούμε τώρα ότι είναι έγκυρη και ορθή και αληθής η Κουφοντίνα.

προανακριτική του Χριστόδουλου, που λέει ότι ήταν 5 τα άτομα και από εκεί τα έχει πάρει η απόφαση και 4 μπήκαν μέσα, όταν αυτό έχει καταρριφθεί από το σύνολο των προσώπων που ήταν αυτόπτες μάρτυρες ο' αυτή τη ληστεία, από το διαβιβαστικό της Ασφαλείας, από την ΕΔΕ, τα πάντα, που ομιλεί για τρεις εκ των οποίων οι δύο μπήκαν μέσα».

Στη συνέχεια οικολογήθησαν σχόλια συνηγόρων για τις υποθέσεις Μαρινόπουλου και Καψαλάκη. Άλγεινή εντύπωση προκάλεσε η ενέργεια του συνηγόρου του Τζωρτζάτου, Ι. Μυλωνά, που δεν περιορίστηκε να υπερασπιστεί τη θέση του πελάτη του στην υπόθεση Καψαλάκη (έχει καταδικαστεί ως αυτούργος και υποστηρίζει ότι δεν ήταν εκεί), αλλά ζήτησε να σηκωθούν οι Δ. Κουφοντίνας και Π. Τσελέντης, για να συγκριθούν τα ύψη τους, επειδή -σύμφωνα με τη μαρτυρία Καψαλάκη- ο πιο κοντάς πυροβόλησε. Ο Τσελέντης σηκώθηκε, δύο... σεμνή τελετή ουδέποτε έλαβε χώρα. Αργότερα, ο Κουφοντίνας σχολίασε με δηκτικό τρόπο το γεγονός: «Δεν γνώριζα ότι υπάρχει το άρθρο 211α, δεν γνωρίζω καλά νομικά και δεν ξέρω αν υπάρχει και το άρθρο 211δ όπου «δ» σημαίνει δικηγόροι». Το άρθρο 211α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας απαγορεύει τη χρήση καταθέσεων κατηγορούμενου σε βάρος συγκατηγορούμενου. Υπ' αυτό το πρίσμα γίνεται κατανοητή η «μπηχτή» Κουφοντίνα.

Χρ. Ξηρός: Γι' αυτό ακριβώς είπα, δεν το είπα τυχαία, δεν μου διέφυγε «η εισαγγελία». Διότι η εισαγγελία, σε όλες τις αιτήσεις που κάνουμε για να έρθουν εδώ μάρτυρες κατηγορίας, να κονιορτοποιήσουν το κατηγορητήριο, σε όλες ήσασταν αρνητική. Σε όλες ανεξαιρέτως. Γι' αυτό είπα «η εισαγγελέας», δεν το είπα τυχαία.

Η μάρτυρας Καλφόγλου, ιδιοκτήτρια διαιρείσματος δίπλα στο διαιρέσιμα που χρησιμοποιούσε ως γιάφκα η 17Ν στη Δαμάρεως, κατέθεσε ότι είχε δει τον Σάββα Ξηρό μαζί με τον εκπρόσωπο (πληρεδούσιο) του διαιρείσματος, ρώτησε τον πληρεξούσιο αν το νοίκιασε και αυτός της απάντησε καταφατικά. Κατέθεσε, επισής, ότι μια βραδιά μετά την έκρηξη στον Πειραιά άκουσε ν' ανοίγει και να κλείνει πολλές φορές η πόρτα του διαιρέσιματος και σηματοδότησε την κατηγορία. Ήταν δε κατηγορηματική, ότι μόνο τα βήματα ενός ατόμου άκουγε.

Ο Π. Βραχάσης, πληρεξούσιος του ιδιοκτήτη, κατέθεσε ότι δε θυμόταν τον Σάββα, αλλά θυμόταν τον Γεωργιάδη με τον οποίο υπέργραψε το συμβόλαιο. Αυτό έχει σημασία, γιατί ο Δ. Γεωργιάδης φωνάζει πως δεν ήταν μέλος της 17Ν, αλλά πήγε και υπέγραψε το συμβόλαιο του συγκεκριμένου διαιρείσματος για λογαριασμό του Σάββα, ο οποίος είχε δει το διαιρέσιμα και είχε κλείσει τη συμφωνία με τον ιδιοκτήτη. Ετσι που παρουσίαζε τα πράγματα ο Βραχάσης είναι σαν ο Σάββας να μην υπήρξε ποτέ,

Ο δικηγόρος Ι. Μυλωνάς, που ομιλεί απασχολήσει και σε παλαιότερα δημοσιεύματα, φαίνεται πως έχει αναλάβει «εργολαβικό» τη διεκπεραίωση της επιχείρησης σπιλωσής του Δ. Κουφοντίνα. Πλέοντας σε πελάγη ναρκισσισμού και αλαζονείας, νομίζει (;) ότι έτσι απέριστης καταθέσεις του άνθρωπου που έπεισε την πρώτη δίκη και τώρα; Οτι «υπό προϋποθέσεις και αν αποδειχθεί ότι αυτοί είναι, θα μπορούσε αυτός ο άνθρωπος να είναι ο Χρ. Ξηρός!» Οπως διευκρίνισε ο μάρτυρας, θα μπορούσε να είναι και ο Δαναλάτος ή οποιοσδήποτε άλλος με τέτοιο σωματότυπο. Πήγαν να τον κάνουν

χωρίς να έχει ανάγκη από παραστατικά μετρήματα. Το σύνολο επιχειρήσης για να αρνηθεί ο Κουφοντίνας (αυτό ήταν αναφενόμενο) και να βγει μετά ο Μυλωνάς να συνεχίσει την επίθεση λάσπης.

Αγνωστο για ποιο λόγο δεν το έκανε στο δικαστήριο. Είχε από πριν έτοιμη την παρέμβασή του σε πρωινή εκπομπή στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ. Οι «φωνές» του γενικού συναγερμού («βάλτε αύριο ΣΚΑΙ, θα τα χώσει ο Μυλωνάς στον Κουφοντίνα»), το μάθαμε και μεις και βυσματώσαμε το ραδιόφωνο με το δημοσιογραφικό μας κασετόφωνο, για να μη χάσουμε κουβέντα. Αν και ο δημοσιογράφος Χ. Μπότσαρης προσπάθησε να αποφύγει τη σχετική κουβέντα, ο Μυλωνάς επέμεινε. Ιδού ο απομνηγνωνημένος διάλογος:

Μπότσαρης: Κύριε Μυλωνά, είπατε προηγουμένως, ότι ο κ. Κουφοντίνας, ο οποίος ανέλαβε ό, την αναθεώρηση από την πλεύρα της ευθύνης, είτε είναι πολιτική είτε όχι...

Μυλωνάς: Μόνο πολιτικά ποθετείται.

Μπότσαρης: ...αλλά το έκανε... ποποθετείται μόνο πολιτικά και δεν εισφέρει. Είπατε δεν εισφέρει.

Μυλωνάς: Κοτάξτε, χτες ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα πτυχή της δίκης. Ήταν η υπόθεση Καψαλάκη. Εκεί κατηγορούνται μόνο τρεις. Οι κύριοι Κουφοντίνας, Τσελέντης και Τζωρτζάτος.

Απ' τη μια έχουμε λοιπόν την «ομολογία» του κ. Τζωρτζάτου και απ' την άλλη έχουμε ένα αυτόπτη μάρτυρα. Εκεί λοιπόν, έχει έλθει ο κ. Τσελέντης και με δήλωσή του και στο ακροατήριο της πρώτης δίκης έχει ενισχύσει την «ομολογία» που έχει υπογράψει ο κ. Τζωρτζάτος. Οταν όμως στο ακροατήριο αποδεικνύεται από τον αυτόπτη μάρτυρα ότι δεν είναι ετοιμασία τη δίκη του συμμετοχής του κ. Τσελέντης, εκεί όταν πρόκειται μόνο γι' αυτούς τους τρεις -Κουφοντίνα, Τζωρτζάτο, Τσελέντη- δεν θα έπειρε την επιλογή την κάνει ανάλογα με το ή βολεύει την υπεράσπιση τζωρτζάτου. Ο Δ. Κουφοντίνας έχει πει, ότι ο Τσελέντης λέει αλήθειες και φέματα, επειδή συνεργάζεται και θελεί να σώσει το τομάρι του. Ο Μυλωνάς, χωρίς να το καταλαβαίνει (είπαμε, ο ναρκισσισμός τυφλώνει) λέει το ίδιο πράγμα. Οι Τσελέντης πάτε λέει αλήθεια και πάτε λέει φέματα! Μόνο που την επιλογή την κάνει ανάλογα με το ή βολεύει την υπεράσπιση τζωρτζάτου. Οσο για τους αυτόπτες μάρτυρες, και αυτούς επιλεκτικά τους παίρνει.

Για παραδειγμα, στην υπόθεση Καψαλάκη δεν υπάρχει μόνο ο μάρτυρας που επικαλείται ο Μυλωνάς, υπάρχει και ο Καψαλάκης (η προανακριτική του κατάθεση, γιατί έχει πεθώνει και δεν κατέθεσε στη δίκη), υπάρχει και η σύζυγος του Καψαλάκη, που ήταν παρόύσα στο περιστατ

αλλά ο Γεωργιάδης να ήταν αυτός που έκανε τη διαπραγμάτευση. Υπάρχουν, όμως, δυο κρίσιμα στοιχεία. Το πρώτο είναι ότι ο Γεωργιάδης πήγε με μια ταυτότητα και 180.000 δρχ. και έκλεισε ένα διαφέροντα, χωρίς να το επισκεφτεί. Ακόμα και γκαρσονιέρα για ερωτική φωλιά να νοικιάσει, τη βλέπεις πρώτα, πόσο μάλλον διαμέρισμα για παράνομη χρήση. Το δεύτερο είναι πως ο Βραχάστης, όταν του φώνοξαν για να αναγνωρίσει τον Γεωργιάδη, ο οποίος καθόταν με πεντε-έξι ακόμα άτομα, έδειξε το διπλανό του! Τόσο καλά τον θυμόταν! Μετά πήγε στον ανακριτή και τον αναγνώρισε από φωτογραφίες. Ξέρετε τι εξήγηση έδωσε γι' αυτό; Οτι στην Ασφάλεια ήταν συγχρόμενος, ενώ μετά... έκανε ζουμ στο μαλό του, συγκρότησε τη σκέψη του και αναγνώρισε τον Γεωργιάδη! Εκείνο που δεν είπε είναι ότι στο μεταξύ έβλεπε τον Γεωργιάδη ολημερίς στα τηλεοπτικά δελτία και στις κρεμασμένες στα περίπτερα εφημερίδες. Και εντελώς άγνωστος να του ήταν, ήξερε πια ποιος είναι ο Γεωργιάδης.

Ο πρόεδρος έδειξε να μην ενδιαφέρεται καθόλου για το ζήτημα που τέθηκε. Και στη διάρκεια των ερωτήσεων διέκριψε τον συνήγορο Β. Παπαστεργίου και στη διάρκεια του σχολίου του. Μάλιστα, ενώ ο συνήγορος μιλούσε, ο πρόεδρος καλούσε με δυνατή φωνή τον επόμενο μάρτυρα, σαν να έλεγε στο συνήγορο ότι αυτά που λέει τα έχει «γραμμένα». Ευγενικά ο συνήγορος του ζήτησε να τον αφήσει να ολοκληρώσει, όμως ο κ. Βερτέλης ξαναφώναξε το όνομα του επόμενου μάρτυρα. Αυτή η συμπεριφορά εξόργισε τον Γεωργιάδη, που βγήκε κυριολεκτικά εκτός εαυτού. Ο πρόεδρος όχι μόνο δεν διόρθωσε το σφάλμα του, αλλά το έκανε οικόμα χειρότερο. Αφήνοντας κατά μέρος την ευγένεια και την ηπιότητα που τον χαρακτηρίζουν ως πρόσωπο, μήλησε στον Γεωργιάδη με σκοπότητα, προσβλητικά (στον ενικό) και απειλητικά υπενθυμίζοντάς του τη δικονομία. Ομως, τη δικονομική τάξη την παραβίασε αυτός που έχει την ευθύνη της τήρησή της. Ο ίδιος ο πρόεδρος, που δεν άφησε τον συνήγορο του Γεωργιάδη να ολοκληρώσει, πράγμα που έκανε αμέσως μετά, ρωτώντας... απορημένος: «Δεν τελειώσατε, κύριε συνήγορε;»! Άραι ούτε που τον άκουγε. Παραθέτουμε ολόκληρο το σχετικό διάλογο:

B. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ: Ενα τελευταίο σχόλιο κ. πρόεδρε και τελειώνω. Αξιολογώ την προσωπικότητά του, ενώφει του γεγονότος ότι εδώ -και το ειδοτε- ενώπιον σας, σε ένα λεπτό έβαλε από 20...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Κατσιγιάννης παρακαλώ...

B. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ: Κύριε πρόεδρε, να ακούγονται κι αυτά όμως.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε πρόεδρε, κι εγώ να κάνω ένα σχόλιο. Από το Δεκέμβριο περιμένουμε ένα μάρτυρα. Ένα και μοναδικό μάρτυρα. Αυτόν τον άνθρωπο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Γεωργιάδη, ποιος σας είπε ότι μπορείτε να πετάγεστε κατ' αυτό τον τρόπο και να παίρνετε τον λόγο; Θα τον ζήτατε.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Οταν θα σας φορτώσουν τις αμφιρίτες ενός λαϊου ολόκληρου στις πλάτες σας και σας κλείσουν φυλλοκή για κάτι που δεν κάνατε, να δω αν θα πετάγεστε να φωνάζετε ή όχι μετά. Από το Δεκέμβριο περιμένω αυτό το μάρτυρα. Αν δεν μιλήσω τώρα, πότε θα μιλήω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ακουσε να δεις...

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι να ακούσω; Δεν ακούω τίποτα. Είμαι τέσσερα χρόνια φυλακή για κάτι που δεν έκανα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε, εγώ σας εφιστώ την προσοχή ότι είστε εκτός διαδικασίας.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποτέ δεν ήμουν εντός της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το Δικαστήριο θα διατάξει την αποχώρησή σας.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν πάω πουθενά. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο μάρτυρας είναι ο κ. Κατσιγιάννης. Εσείς ποιον ζητάσατε κ. Γεωργιάδη;

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ θέλω να κάνω σχόλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να κάνετε μετά.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τόσο μεγάλη δουλειά ήταν; Επρεπε να ουρλιάσω για να κάνω ένα σχόλιο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το «ουρλιάζω» δείχνει μια συμπεριφορά η οποία εκτιμάται κι αυτή.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ είμαι από τους ανθρώπους που έχει τη θηλιά εδώ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει μια δικονομική τάξη εδώ. Εχετε τα παράπονά σας, εκτιμά το Δικαστήριο την κατάσταση την οποία βρίσκετε, όμως φώνανε να βρούμε την άλθεια. Με τις φωνές αυτές δεν βοηθάτε τον εαυτό σας.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε πρόεδρε, με συγχωρίτε πάρα πολύ, αλλά κατ' αρχήν εγώ πάγμαται. Κατά δεύτερον, θα ξαναπάρω ότι από το Δεκέμβριο περιμένουμε ένα και μοναδικό μάρτυρα. Αυτόν τον κύριο. Τόση ώρα διακόπτετε το συνήγορό μου να τελειώσει, και με τις ερωτήσεις του και τώρα με το σχόλιό του, και ενώ δεν έχει τελειώσει φωνάζετε τον επόμενο μάρτυρα. Δηλαδή το έχω ξαναπάτε: οι δικές μου υποθέσεις θα απασχολήσουν συνολικά το Δικαστήριο μια με μιάμιση ώρα. Δηλαδή το να κάνουμε τώρα; Αυτό είναι. Εγώ περιμένω τόσους μήνες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ορίστε κάντε το σχόλιό σας.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφού με συγχύσατε, τώρα θα κάνω σχόλιο!

B. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ: Κατόπιν αυτού, είχα σχεδόν ολοκληρώσει κ. πρόεδρε, αν δεν με διακόπτατε θα είχα τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν τελειώσατε κ. συνήγορε;

B. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ: Οχι, δεν είχα τελειώσει. Απλώς εσείς καλέσατε τον επόμενο μάρτυρα.

O. B. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ: Το παραβίασε αυτός που έχει την ευθύνη της τήρησή της. Ο ίδιος ο πρόεδρος, που δεν άφησε τον συνήγορο του Γεωργιάδη να ολοκληρώσει, πράγμα που έκανε αμέσως μετά, ρωτώντας... απορημένος: «Δεν τελειώσατε, κύριε συνήγορε;»!

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δυο λεπτά θα κάνω, κύριε πρόεδρε. Κατ' αρχήν, θέλω να τονίσω πόσο σημαντικό είναι αυτό το γεγονός, είναι το σημαντικότερο από όλα τα γεγονότα που με αφορούν όμεσα σε αυτή τη διαδικασία εδώ πέρα. Και αυτό επειδή είναι και το μοναδικό γεγονός το οποίο έντως μετά την εμπειρία μετατρέπεται σε μια αλήθευτη δικονομική πρόσωπο.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δυο λεπτά θα κάνω, κύριε πρόεδρε. Κατ' αρχήν, θέλω να τονίσω πόσο σημαντικό είναι αυτό το γεγονός, είναι το σημαντικότερο από όλα τα γεγονότα που με αφορούν όμεσα σε αυτή τη διαδικασία εδώ πέρα. Και αυτό επειδή είναι και το μοναδικό γεγονός το οποίο έντως μετά την εμπειρία μετατρέπεται σε μια αλήθευτη δικονομική πρόσωπο.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δυο λεπτά θα κάνω, κύριε πρόεδρε. Κατ' αρχήν, θέλω να τονίσω πόσο σημαντικό είναι αυτό το γεγονός, είναι το σημαντικότερο από όλα τα γεγονότα που με αφορούν όμεσα σε αυτή τη διαδικασία εδώ πέρα. Και αυτό επειδή είναι και το μοναδικό γεγονός το οποίο έντως μετά την εμπειρία μετατρέπεται σε μια αλήθευτη δικονομική πρόσωπο.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δυο λεπτά θα κάνω, κύριε πρόεδρε. Κατ' αρχήν, θέλω να τονίσω πόσο σημαντικό είναι αυτό το γεγονός, είναι το σημαντικότερο από όλα τα γεγονότα που με αφορούν όμεσα σε αυτή τη διαδικασία εδώ πέρα. Και αυτό επειδή είναι και το μοναδικό γεγονός το οποίο έντως μετά την εμπειρία μετατρέπεται σε μια αλήθευτη δικονομική πρόσωπο.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δυο λεπτά θα κάνω, κύριε πρόεδρε. Κατ' αρχήν, θέλω να τονίσω πόσο σημαντικό είναι αυτό το γεγονός, είναι το σημαντικότερο από όλα τα γεγονότα που με αφορούν όμεσα σε αυτή τη διαδικασία εδώ πέρα. Και αυτό επειδή είναι και το μοναδικό γεγονός το οποίο έντως μετά την εμπειρία μετατρέπεται σε μια αλήθευτη δικονομική πρόσωπο.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δυο λεπτά θα κάνω, κύριε πρόεδρε. Κατ' αρχήν, θέλω να τονίσω πόσο σημαντικό είναι αυτό το γεγονός, είναι το σημαντικότερο από όλα τα γεγονότα που με αφορούν όμεσα σε αυτή τη διαδικασία εδώ πέρα. Και αυτό επειδή είναι και το μοναδικό γεγονός το οποίο έντως μετά την εμπειρία μετατρέπεται σε μια αλήθευτη δικονομική πρόσωπο.

Δ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δυο λεπτά θα κάνω, κύριε πρόεδρε. Κατ' αρχήν, θέλω να τονίσω πόσο σημαντικό είναι αυτό το γεγονός, είναι το σημαντικότερο από όλα τα γεγονότα που με αφορούν όμεσα σε αυτή τη διαδικασία εδώ πέρα. Και αυτό επειδή είναι και το μοναδικό γεγονός το οποίο έντως μετά την εμπειρία μετατρέπεται σε μια αλήθευτη δικονομική πρόσωπο.

ση DNA, δεν έχω αρνηθεί ποτέ οποιαδήποτε ερώτηση ότι εγώ συντάσσω σε εξέταση. Αν το γεγονός ότι εγώ υπέγραψα ψηφίσματα, που δεν το υπέγραψα, είναι τόσο σημαντικό, ότι η στιγμή μέσα στη δικονομική πρόσωπο που έχει την ιδέα της προστοτής που να το πιοτοποιεί. Ήταν το μόνο εύκολο. Γίναντε τόσες γραφολογικές.

■ Προσχέδιο νόμου για την έρευνα

Υποταγή στις απαιτήσεις του κεφάλαιου

Τη σημερινή που η υπουργός Παιδείας Μ. Γιαννάκου είναι στην πρωτιά με από παντού και οι πρωτοβουλίες της βάλλονται ακόμα και από το εσωτερικό της κυβέρνησης (χαρακτηριστικές οι δημόσιες τοποθετήσεις του υφυπουργού ΠΕΧΩΔΕ Θ. Ξανθόπουλου, που βάλλει ευθέως κατά των κατευθύνσεων της Μπολόνια, που οιστρήλατούν το νόμο-πλαισίο της Γιαννάκου), ο υπουργός Ανάπτυξης Δ. Σιούφας, σε συνεννόηση προσφανώς με το Μαξίμου, την πήρε στη στοργική του αγκαλιά, για να παρουσιάσουν από κοινού το προσχέδιο νόμου για την έρευνα και τεχνολογία (αυτό είναι πράγματι προσχέδιο, αφού έχει τη μορφή Θέσεων, και όχι το νομοτεχνικά επεξεργασμένο νομοσχέδιο της Γιαννάκου, που κάνοντας την ανάγκη φιλοτίμα και προκαλώντας τα χάχανα των κοινοβουλευτικών, το εμφάνισε ως προσχέδιο για διάλογο).

Και μόνο το γεγονός ότι την κύρια ευθύνη για την έρευνα έχει το υπουργείο Ανάπτυξης μας παραπέμπει ευθέως στον πυρήνα της πρωθυπουργούς νομοθετικής

ρύθμισης: η έρευνα τίθεται στην υπηρεσία των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και θα ποδηγετείται απ' αυτές. Τα Πανεπιστήμια, αν θέλουν να επιβιώσουν ως ερευνητικά κέντρα, θα πρέπει να προσκυνήσουν τους καπιταλιστές και να μετατραπούν σε υπεργολάβους των όποιων ερευνητικών αναγκών τους. Αυτό που έως τώρα γινόταν άτυπα και καλυμμένα, πλέον θα αποτελεί τον κανόνα και θα επαινείται μάλιστα ως σύγχρονη και προοδευτική αντίληψη!

Οι εμπνευστές του προσχέδιου (καταρτήστικε από μια διυπουργική επιτροπή, που συγκροτήθηκε το Σεπτέμβρη του 2005) δεν κρύβουν ότι κινούνται στη στρατηγική της Λισαβόνας. Γιατί διάλεξαν αυτή την πολιτικά άνυδρη εποχή για να παρουσιάσουν ένα τόσο σημαντικό, κατά την άποψή τους, σχέδιο; Ε, δε θέλει και πολλή σκέψη για να το καταλάβουμε. Αυτή την εποχή τραβάει τα μεγάλα ζόρια η Γιαννάκου, αυτή την εποχή πρωθεύεται η γενικότερη αντίληψη ιδιωτικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης (βλέπε και αναθεώρηση

◆ Δημιουργείται ένα ασφυκτικό γραφειοκρατικό πλαίσιο, με πολλά όργανα και διαδαλώδεις διαδικασίες, έτσι που η έρευνα και η ροή της χρηματοδότησής της να ελέγχεται ασφυκτικά από την κυβέρνηση. Ακόμα και η έρευνα που διεξάγουν τα ΑΕΙ.

◆ Η έρευνα χωρίζεται σε βασική και εφαρμοσμένη. Η βασική έρευνα που γίνεται από τα ΑΕΙ καταδικάζεται σε μαρασμό, λόγω ελλιπότης χρηματοδότησης, η οποία θα ελέγχεται -όπως είπαμε- από το γραφειοκρατικό κυβερνητικό μηχανισμό. Με το φανάρι του Διογένη θα ψάχνουν κονδύλια για επιστημονική έρευνα τα ΑΕΙ. Ειδικά όταν αυτή η έρευνα θα αφορά αντικείμενα με κοινωνικό ενδιαφέρον.

◆ Το φιλέτο πάει στην εφαρμοσμένη έρευνα, η οποία θα διε-

ξάγεται από τα ΑΕΙ, τα άλλα ερευνητικά κέντρα και τις επιχειρήσεις. Οταν μπαίνουν οι επιχειρήσεις έτσι απροκάλυπτα στο παιχνίδι και όταν η λεγόμενη εφαρμοσμένη έρευνα θα πάρει τη μερίδια του λέοντος από τα όποια κονδύλια, δε χρειάζεται ιδιαίτερη κριτική ικανότητα για να καταλάβουμε ότι η κατεύθυνση θα είναι προς τη μετατροπή των Πανεπιστημίων σε παραρτήματα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Θα χρειαστεί να επανελθουμε αναλυτικότερα σ' αυτό το προσχέδιο. Προς το παρόν περιορίζόμαστε σε μερικές βασικές επισημάνσεις:

◆ Δημιουργείται ένα ασφυκτικό γραφειοκρατικό πλαίσιο, με πολλά όργανα και διαδαλώδεις διαδικασίες, έτσι που η έρευνα και η ροή της χρηματοδότησής της να ελέγχεται ασφυκτικά από την κυβέρνηση. Ακόμα και η έρευνα που διεξάγουν τα ΑΕΙ.

◆ Η έρευνα χωρίζεται σε βασική και εφαρμοσμένη. Η βασική έρευνα που γίνεται από τα ΑΕΙ καταδικάζεται σε μαρασμό, λόγω ελλιπότης χρηματοδότησης, η οποία θα ελέγχεται -όπως είπαμε- από το γραφειοκρατικό κυβερνητικό μηχανισμό. Με το φανάρι του Διογένη θα ψάχνουν κονδύλια για επιστημονική έρευνα τα ΑΕΙ. Ειδικά όταν αυτή η έρευνα θα αφορά αντικείμενα με κοινωνικό ενδιαφέρον.

◆ Το φιλέτο πάει στην εφαρμοσμένη έρευνα, η οποία θα διε-

■ Αγροτική πολιτική ΠΑΣΟΚ

Ξαναζεσταμένη σούπα

Το ΠΑΣΟΚ, τόσο του Α. Παπανδρέου όσο και του Κ. Σημίτη, μας είχε συνηθίσει με την πρακτική του να παρουσιάζει τα πιο κοινότυπα σαν καινούργια και να κρύβει το αντιδραστικό και αντιλαϊκό περιεχόμενο της πολιτικής του με ωραίες λεξούλες. Στα χνάρια τους βαδίζει και ο νέος αρχηγός του Γ. Παπανδρέου. Στην ομιλία του στη διήμερη πανελλαδική συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ για την χάραξη της «νέας» αγροτικής πολιτικής του, που έγινε πρόσφατα, ανέφερε ότι ο Τομέας Αγροτικής Πολιτικής «πέτυχε μετά από ένα χρόνο δημιουργικού διαλόγου και διαβούλευσης με όλους τους φορείς, από το χώρο της παραγωγής μέχρι το χώρο της εμπορίας, να διατυπώσει με σαφήνεια τις θέσεις τις δικές μας για μια νέα πορεία».

Καταρχάς, είναι σκόπιμο να θυμηθούμε επιγραμματικά την αστικήσα αγροτική πολιτική της κυβέρνησης Σημίτη την τετραετία 2000–2004. Είναι μια περίοδος που στα πλαίσια της ΑΖέντα 2000–2006 επιταχύνεται η διαδικασία αποδέσμευσης των κοινωνικών ενισχύσεων από τον όγκο παραγωγής, μια διαδικασία που ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του '90 και ολοκληρώθηκε με την ψήφιση της νέας ΚΑΠ τον Ιούλιο του 2003, επί ελληνικής προεδρίας στην ΕΕ.

Η πολιτική της πλήρους αποδέσμευσης των κοινωνικών επιδοτήσεων από την αγροτική παραγωγή υπογρεύτηκε από τη νέα στρατηγική της ΕΕ που υπαγορεύεται από τον ενδομπεριαστικό ανταγωνισμό στα πλαίσια του ΠΟΕ και από τις επιδιώξεις των μεγάλων καπιταλιστικών δυνάμεων της ΕΕ να διεισδύσουν στις αγορές των λεγόμενων υπό ανάπτυξη χωρών της Ασίας, Αφρικής και Λ. Αμερικής. Μην ξεχνάμε ότι οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που κυριαρχούν στην ΕΕ παρουσιάζουν στους ανταγωνιστές τους, κατά τις συζητήσεις στα πλαίσια του ΠΟΕ, τη νέα ΚΑΠ σαν απόδειξη ότι ελαχιστοποίησαν την εσωτερική στήριξη που δεν επηρεάζει τον ανταγωνισμό. Και από τους μεν Αμερικάνους ζητούν να μειώσουν και αυτοί την εσωτερική στήριξη που παρέχουν στους μεγάλους φάρμερ, από δε τους εκπροσώπους των αναπτυσσόμενων χωρών να μειώσουν τους δασμούς για τα βιομηχανικά τους προϊόντα.

Ακόμη, οι ίδιες δυνάμεις στην ΕΕ και έξω από τα πλαίσια του ΠΟΕ διαπραγματεύονται με διάφορες αναπτυσσόμενες χώρες και συνάπτουν συμφωνίες, όπως αυτή με τις μεσογειακές χώρες, στο πλαίσιο των οποίων, σαν αντάλλαγμα για να ανοίξουν αυτές οι χώρες τις πόρτες τους στα ευρωπαϊκά βιομηχανικά προϊόντα και κεφαλαία, καταργούντας τις ποσοστώσεις και τους δασμούς για τα αγροτικά προϊόντα αυτών των χωρών. Ο Γ. Παπανδρέου ως υπουργός Εξωτερικών επικύρωσε πολλές τέτοιες αποφάσεις που πάρθηκαν από την ΕΕ και έχαν σημαντικές επιπτώσεις στις εμπορικές τιμές πολλών αγροτικών προϊόντων.

Οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Γεωργίας, την περίοδο 2000–2004, προκειμένου να δικαιολογήσουν αυτή τη νέα αντιαγροτική πολιτική της αποδέσμευσης των ενισχύσεων από την αγροτική πολιτική, λάνσαραν τη θεωρία ότι είναι ξεπερασμένη η πολιτική της στήριξης της αγροτικής παραγωγής και ότι μοναδική διέξοδος για να γίνει ανταγωνιστική η γεωργία είναι η παραγωγή ποιοτικών προϊόντων, η εκμετάλλευση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της ελληνικής γεωργίας και η συγκέντωση της γης σε μεγάλες μονάδες. Οι θέσεις αυτές δε συνοδεύτηκαν με ανάλογες χρηματοδότησης, μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης και Ανασυγκρότησης της Υπαίθρου, προς τη φτωχή αγροτικά. Κύριος αποδέκτης της χρηματοδότησης ήταν οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη μεταποίηση και εμπορία των αγροτικών προϊόντων και η πλούσια αγροτικά. Οσον αφορά την συγκέντωση της γης και του κεφαλαίου, πόνταραν στο γεγονός ότι οι αδυσώπητοι καπιταλιστικοί νόμοι της αγοράς, σε συνδυασμό με την αποδέσμευση της αγροτικής παραγωγής από τις ενισχύσεις, οδηγούν δεκάδες χιλιόμετρα φτωχούς αγροτούς στον αγροτική παραγωγή και το χωριό.

Αυτή την πολιτική συνεχίζει και η κυβέρνηση της ΝΔ κι αυτή τη πολιτική προσπαθεί ο Γ. Παπανδρέου να παρουσιάσει ως νέα.

με για μίσος προς τον Π. Μπακάλη, γιατί τον ενοχλούσε η συνδικαλιστική του δράση μέσα από τις γραμμές της ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, γιατί δεν ενέδωσε στις πιέσεις του να υπογράψει την αίτηση για τριτανακοπή ενάντια στην απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά με την οποία ακυρώθηκαν η ξεπουλημοτική Επιχειρησιακή Σύλλογη Σύμβαση Εργασίας και οι Αποιμένες Συμβάσεις Εργασίας και γιατί, παρουσία πολλών εργατών, δεν του επέτρεψε δύο φορές να βγάλει δημοσίευμα της «Κόντρας» από το

Κλαίνε οι Βραζιλιάνες στην Κόπα Καμπάνα

✓ Το Μουντιάλ της Γερμανίας είναι το χειρότερο της τελευταίας εικοσαετίας. Τα περισσότερα παιχνίδια προσφέρουν μέτριο θέαμα, οι εκπλήξεις ελάχιστες, οι παίχτες – κράχτες, από τους οποίους περιμέναμε να δούμε περίτεχνες και φαντεζί ενέργειες, κινούνται σε ρηχά νερά, εμφανώς κουρασμένοι από τις υποχρεώσεις τους με τις ομάδες τους, οι ομάδες από την Αρρική, που συνήθως αποτελούσαν την έκπληξη, δεν τα κατάφεραν να κάνουν αισθητή την παρουσία τους και γενικά τα πάντα εξελίχθησαν, τουλάχιστον μέχρι την προημιτελική φάση, απόλυτα φυσιολογικά και ξενέρωτα. Ακόμη και στο επίπεδο του τζόγου τα πράγματα ήταν αποκαρδιωτικά. Η επικράτηση των φαβορί είχε σαν αποτέλεσμα να ευνοηθούν όσοι είχαν την οικονομική δυνατότητα να ποντάρουν μεγάλα πόσα σε αγώνες με μικρές αποδόσεις, ενώ οι μικροπάχτες που έλπιζαν σε εκπλήξεις και μεγάλες αποδόσεις στην πλειοψηφία τους πήγαν στον «κουβά».

Οσοι ακολουθήσατε τις προβλέψεις της στήλης την περασμένη βδομάδα μοιρολογάτε τα φράγκα που στοιχηματίσατε. Αργεντινή, Ιταλία, Αγγλία και Βραζιλία είχαμε προτείνει και μόνο ο Ιταλός μας έκαναν το χατίρι. Επειδή η στήλη είναι υπεράνω φράγκων, το μόνο σχόλιο που θα κάνουμε για τη φάση των «8» είναι ότι ευτυχώς που υπάρχει και η Γαλλία και γλιτώσαμε το δούλεμα. Η στήλη ως γνωστόν υποστηρίζει την Αγγλία (το γιατί είναι μια μεγάλη ιστορία που δε θα μας απασχολήσει σήμερα) και μετά τον αποκλεισμό της από την Πορτογαλία είχαμε αρχίσει την προετοιμασία για το δούλεμα που θα δεχόμαστε από τους υποστηρικτές της Βραζιλίας που αποτελούν και τη συντριπτική πλειοψηφία στη συνέλευση της «Κ». Δυστυχώς γ' αυτούς, ο «Ζίζου» είχε κέφια και εμείς γλιτώσαμε το δούλεμα (αφήστε που θα βγούμε και από πάνω, αφού οι περισσότεροι από αυτούς θεωρούσαν σίγουρη την κατάκτηση του τίτλου και είχαν βγάλει γλώσσα).

Ο «Ζίζου», κατά κόσμον Ζινεντίν Ζιντόν, είναι πλέον το σημείο που χαρακτηρίζει το Μουντιάλ της Γερμανίας. Στους τελευταίους αγώνες της καριέρας του φρόντισε να μας αποζημιώσει με τον καλύτερο τρόπο. Αν και η Γαλλία ξεκίνησε την πορεία της στο Μουντιάλ με πολύ άσχημο τρόπο, ο αρχηγός κατάφερε να κρατήσει τους συμπαίχτες του όρθιους και στα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

κρίσιμα
παιχνίδια
να τους

οδηγήσει σε μεγάλες νίκες. Μας προειδοποίησε στον αγώνα με την Ισπανία και έκανε απόλυτα κατανοητή την πρόθεσή του να κλείσει την καριέρα του με ένα μεγάλο τρόπαιο κόντρα στους Βραζιλιάνους. Ο Ροναλντίνιο και η παρέα του θα θυμούνται για πολύ καιρό το συγκεκριμένο παιχνίδι. Ο αρχηγός της Γαλλίας οδηγήσε με μαστρικό τρόπο την ομάδα του στην επόμενη φάση και αν ο επιθετικό παίχτες της Γαλλίας ήταν λίγο πιο συγκεντρωμένοι στην τελική προσπάθεια και αξιοποιούσαν καλύτερα τις μπαλίες που τους πέρασε, το σκορ θα ήταν μεγαλύτερο. Η παρουσία του «έδεσε» το κέντρο της Γαλλίας, οι συμπαίχτες του αργά αλλά σταθερά κέρδιζαν χώρο και ανάγκασαν τους Βραζιλιάνους μέχρι το 70^ο λεπτό να παίζουν πίσω από την σέντρα, ενώ το τελευταίο εικοσάλεπτο που οι Γάλλοι έδωσαν χώρο -άλλωστε, δεν είναι και εύκολο να κρατήσεις συνεχώς εκτός ρυθμού μια ομάδα σαν τη Βραζιλία- περισσότερο πιθανό έδειχνε να πετύχουν αυτοί γιατί σε κάποια αντεπίθεση από το να ισοφαριστούν.

Αυτό που όμως μας έκανε πραγματικά εντύπωση είναι ο τρόπος που έπαιξε ο αρχηγός. Οσοι έβλεπαν τις κινήσεις του κατάλαβαν ότι μπήκε στο γήπεδο με μοναδικό σκοπό να διασκεδάσει το παιχνίδι. Την ώρα που οι υπόλοιποι ποδοσφαιριστές προσπαθούσαν να νικήσουν το άγχος ενός τέτοιου παιχνιδιού, ο «Ζίζου» χαμογελούσε πλατιά, χόρευε τους Βραζιλιάνους (φαντεζί ενέργειες, μπαλίες στον κενό χώρο κάτω από τα πόδια των αντιπάλων του, περίτεχνες ενέργειες, χορευτικά, «πτοδιές» και άλλες ντρίπλες), έμοιαζε σαν να έπαιξε σε κάποια αιλάν με τους φίλους του. Απολάμβανε τις τελευταίες ποδοσφαιρικές του στιγμές (απομένουν δυο παιχνιδιά πριν σταματήσει) και έδειχνε να το διασκεδάζει με την ψυχή του. Λες και ήθελε να μας προσφέρει σε ένα παιχνίδι όλα αυτά που έχει συνηθίσει να μας προσφέρει τόσα χρόνια στα γήπεδα. Αν κάποιος δεν γνώριζε από πριν την κρισμότητά του αγώνα, θα νόμιζε πως είναι αποχαιρετιστήριο παιχνίδι στο οποίο όλοι οι υπόλοιποι ποδοσφαιριστές είχαν σαν μοναδικό σκοπό τους να τον βοηθήσουν να κάνει το «κομμάτι» του. Είναι πολύ δύσκολο να προβλέψει κάποιος σε ποια αγωνιστική κατάσταση θα παρουσιαστεί στον αγώνα με την Πορτογαλία, αλ-

✓ Την περασμένη βδομάδα η στήλη πήγε κόντρα στο πανηγυρικό κλίμα που προσπάθησαν να στήσουν όσοι ασχολούνται με τον ελληνικό στίβο, με αφορμή το συμβιβασμό ανάμεσα στην IAAF και τους Κεντέρη – Θάνον. Το θέμα έχει ήδη «θαφτεί» από τον Τύπο και ελάχιστα σχετικά δημοσιεύματα καταφέραμε να βρούμε. Τα δημοσιεύματα αυτά έχουν ένα κοινό παρανομαστή. Είναι σε διαφορετικό μήκος κύματος από την επίσημη πανηγυρική άποψη και αναδεικνύουν το ζήτημα στη σωστή του βάση. Το ερώτημα που προκύπτει είναι γιατί ορισμένοι αποφασίζουν να πάνε κόντρα στο ρεύμα, τη στηγμή μάλιστα που δεν υπάρχει ενδιαφέρον από την κοινή γνώμη. Την περίοδο που ξέσπασε το σκάνδαλο ορισμένοι είχαν βγει φόρα παρτίδα και είχαν καταργηθεί τους αθλητές, τον προπονητή τους και τους παράγοντες του ΣΕΓΑΣ που προσπάθησαν να το κουκουλώσουν. Το θέμα μπορεί να θεωρείται λήξαν για την IAAF, όμως στα ελληνικά ποινικά δικαστήρια είναι ακόμη ανοιχτό, αφού οι αθλητές, ο προπονητής τους αλλά και κάποιοι γιατροί έχουν παραπεμφεί για το «σκηνοθετημένο» ατύχημα που είχαν. Ισως κάποιοι να φοβούνται ότι μετά τον συμβιβασμό η πλευρά των αθλητών και του ΣΕΓΑΣ θα προσπαθήσει να πάρει τη ρεβάνα και γιατί όχι να «βγάλει» στη σέντρα όσους προσπάθησαν για

■ ΛΟΡΕΝΣ ΜΑΛΚΙΝ

Five Fingers

Ολανδός ακτιβιστής ταξίδεψε στο Μαρόκο για την υλοποίηση ενός προγράμματος διαστροφής υποσιτισμένων παιδιών και συλλαμβάνεται από μια ομάδα ισλαμιστών «τρομοκρατών». Στην προσπάθειά του να σωθεί, παγιδεύεται σε ένα παιχνίδι γάτας και ποντικού με τους απαγωγείς του, οι οποίοι ζητούν να μάθουν τα πάντα γι' αυτόν και τις δραστηριότητές τους. Σασπένς, γρίφοι και συνεχείς ανατροπές θα οδηγήσουν σε ένα απρόβλεπτο φινάλε.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι που μιλά το χόλιγουντ για την τρομοκρατία. Με θάρρος (V for Vendetta), με συγκατάβαση (Συριάνα), με ηλιθιότητα (The Siege). Βέβαια, οι περισσότερες ταινίες είναι πραγματικά εμετικές, όμως το Five Fingers δεν ανήκει σ' αυτές. Είναι απλώς πονηρό, απλουστευτικό και εξυπνακίστικο. Στη λογική του όλοι είναι τρομοκράτες: θύτες και διώκτες, εξεγερμένοι και μυστικές υπηρεσίες. Κανένα βάθος, κανένας προβληματισμός. Καθένας έχει το δίκιο του και όλα επιτρέπονται στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας. Η δουλειά να γίνεται κι άσο λιγότερο σκεφτόμαστε επί της ουσίας τόσο καλύτερα για την εξουσία.

■ ΠΑΤΡΙΣ ΛΕΚΟΝΤ

Για πάντα φίλοι

Γελάσατε ποτέ με γαλλική κωμωδία; Μάλλον όχι; Ε, ούτε για τη φορά θα γελάσετε. Αν και σκηνοθετημένη από τον Πατρίς Λεκόντ, σε σενάριο των ηθοποιών που πρωταγωνιστούν, η ταινία αυτή, που αποτελεί συνέχεια δυο προηγούμενων με θέμα τις περιπτετεώδεις διακοπές μιας παρέας, είναι μια αδιάφορη φαρσοκωμωδία τηλεοπτικής αισθητικής και μαζικής κατανάλωσης. Ήρωες μια παρέα βολεμένων, χρεοκοπημένων ή ξεμωραμένων μεσόκοπων, που πρωταγωνιστούν σε μια σειρά απρόβλεπτων ευτράπελων επεισοδίων και γκανγκς, ανίκανων να κάνουν το θεατή να σκάσει έστω ένα χομόγελο. Μερικές τέτοιες κωμωδίες ακόμη και κάποιοι θα νοσταλγήσουν για καλά την εποχή του Λουί Ντε Φινές.

■ ΑΛΕΧΑΝΤΡΟ ΑΓΚΡΙΣΤΙ

Ερωτας δίχως παρόν

Μια νεαρή γιατρός μετακομίζοντας αφήνει σημείωμα στον επόμενο ένοικο, έναν αρχιτέκτονα, με την παράκληση να πρωθεί την αλληλογραφία της στη νέα της διεύθυνση. Σχεδόν μεταφυσικές περιστάσεις θα φέρουν τους δύο νέους κοντά, μετά από καιρό. Κλασική χολιγουντιανή συνταγή, με πρωταγωνιστές δύο εμπορικά ονόματα: Κιόντης

Δείρων Πολύδωρα

Πήρατε το πανευρωπαϊκό, τώρα ρουφήξτε μια... FIFA ΓΑΖ-ώνουν τους Παλαιοτίνιους (φύλλο δεν κουνιέται)

◆ «Ο νόμος είναι νεκρός!» (Αντιτετράδια της Εκπαίδευσης - τεύχος 78). Πάρτους και στο γάμο σου...

◆ «Το επόμενο μεγάλο ραντεβού είναι η πανελλαδική πανεκπαιδευτική πανεργατική διαδήλωση στα εγκαίνια της ΔΕΘ» (ΠΡΙΝ, 2-7-06) Αυτούς πάρτους και στον αρραβώνα σου.

◆ Η Γωγώ Μαστροκότα κάνει -κατά δήλωσή της- «άφθονες διακοπές», «το Ισραήλ απογάγει τη χαμάρη» (Η ΑΥΓΗ, 30-6-06), «Ουδένα ενδιαφέροντα επιδεικνύει το ΚΚΕ» (Η ΑΥΓΗ, 28-6-06), «όσον αφορά στην/στις....» συχνά πυκνά γράφεται κι ακούγεται, το λογίδριο έγινε... νερό (λογίδριο) κ.ο.κ.

◆ Help linguam!
◆ «Φεστιβάλ ομοφυλόφιλης υπερηφάνειας» (Η ΑΥΓΗ, 30-6-06). Κι έλεγε τι έλειπε, τι έλειπε...

◆ Υποχώρησε η ανεργία (ευδαιμονούν οι αριθμοί), ενώ

Ο ένας συμπληρώνει τον άλλο

οι μακροχρόνια άνεργοι αποτελούν το 53,6% του συνόλου των καταγεγραμμένων ανέργων (δυστυχούν οι άνθρωποι)...

◆ «Δύσκπαμπτη δημοσιονομικά η Ελλάδα» (ΗΜΕΡΗΣΙΑ, 29-6-06). Κι άλλο «σκύψε ευλογημένη»;

◆ «Η Γερουσία απέρριψε πρόταση να ποινικοποιηθεί το κάψιμο της αμερικανικής σημαίας» (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 29-6-06). Τελικά... φαντάζει αωραία καμμένη η σημαία.

◆ Μέμφεται τον δήμαρχο Καλυβίων (ΣΥΝ) ο Τηλέποθος του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ (30-6-06).

καθημερινά» -άρθρο του Δ. Τσανακόπουλου, γραμματέα της Νεολαίας ΣΥΝ. (ΑΥΡΙΑΝΗ, 29-6-06). Ως δια μαργέας η ΕΕ έχει εξαφανιστεί... (από τα μικρά του έδειχνε πως θα γενεί μεγάλος...)».

◆ «Η κραυγή αγωνίας των εκπαιδευτικών» (που σιωπούν), (ΤΑ ΝΕΑ, 1-2/7-06), συμπυκνώνεται σε επιστολή ενός (1) εκπαιδευτικού (κινήματος πεαόντος πας ανήρ ξυλεύεται....).

◆ Εξανίσταται (και καλά κάνει) ο Τηλέποθος του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ (30-6-06) κατά του ΑΙΡΗΑ. Ομως, μπάρμπα, γκαβός είσαι; Ο 902 TV κάθε μέ-

ρα από τις δέκα το πρώτη εως τις τρεις το μεσημέρι (5 ώρες, δηλαδή)

έχει διαφημίσεις. Αυτό τί συνιστά; Ποιότητα;

◆ Άλλα πέντε εμπορικά κέντρα χωράει η Αθήνα, υποστηρίζει ο κ. Θ. Χαρογκιώνης (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2/7-06). Αυτή η τέχνη του επιχειρείν...

◆ Ο άνθρωπος - Αλέφαντος.

◆ Διαβάστε τον «ΠΕΝΗΝΤΑΡΗ» του Γκάιτε.

Επίσης (δημοτικές εκλογές έρχονται)

ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ (Τόμος 1, σ.σ. 384-385, Φλεβάρης 1976).

◆ Και να μην ξεχνάμε: «Αντί το συντηρητικό σύνθημα, ένα δίκαιο μεροκάμιτο για μια δίκαιη εργάσιμη μέρα, θα πρέπει να γράψει στη σημαία της το επαναστατικό σύνθημα, κατάργηση του συστήματος της μισθωτής εργασίας» (Κάρολος).

◆ Ενδιαφέρον (και αποκαλυπτικό για το ρόλο των παρατάξεων του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του Περισσού) το εφημεριδάκι ΤΑΞΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ - για το γκάζι και τους γκαζιέρδες, φ.1, Ιούνιος 2006.

Βασιλης

◆ Ψυττάλεια-Λάσπη-Οικολογικό Εγκλημα. Ο Σαρωνικός κινδυνεύει (Ν. Πειραιά, Δ. Νίκαιας, Κερατσινίου, Κορυδαλλού, Περάματος, Ρέντη, Δραπετσώνας)

Μόνο έγκλημα; Εκατομμύρια μένουν σ' αυτές τις περιοχές. Εκατομμύρια εγκλήματα. Οι εγκληματίες πού βρίσκονται, ρε παιδιά; Ποιοι είναι; Γιατί δεν προσάγονται; Πώς ζουν; Τι κάνει η ανεξάρτητη Δικαιοσύνη; Τίποτα, τί να κάνει! Υπηρετεί την κυριαρχη τάξη. Οι εγκληματίες αποθραύσονται. Κοιτάζετε ποιοι υπογράφουν φαρδιά πλατιά την αφίσα-καταγγελία. Οι ΠΑΣΟΚάνθρωποι. Οι οποίοι πανηγύριζαν για το μεγάλο έργο της Ψυττάλειας. Κοιτάζετε ποιοι δεν υπογράφουν. Οι Νεοδημοκράτες. Που τη μόνη λύση που έχουν βρει ως τώρα είναι να φορτώνουν με αικόμα περισσότερα προβλήματα τους κατοίκους των δυτικών συνοικιών. Είναι εκλεγμένοι όμως. Εκλεγμένοι εγκληματίες;

◆ Το λιμάνι της αγωνίας. Δημοτικές εκλογές 2006. Σας προτείνουμε τρία πάρκα για την πόλη. Εκδήλωση-συζήτηση με τον Θοδωρή Δρίτσα. Ελάτε μαζί μας. Ενας άλλος Πειραιάς μας αξίζει.

Εμείς προτείνουμε τέσσερα πάρκα για την πόλη. Ψωνίστε από μας. Μη τολμήσει κανένας να προτείνει πέντε πάρκα. Θα είναι αιθεροβάμων και αναξόπιστος. Ενδιαφέρεται βέβαια και για την Ψυττάλεια ο συνδυασμός της αγωνίας. Στηρίζει όλες τις διαμαρτυρίες, αρκεί να είναι κόσμιες και ειρηνικές. Κυρίως στηρίζει τις διαμαρτυρίες των μαζικών φορέων της περιοχής. Της Νομαρχίας και των Δήμων. Των θεσμών. Γιατί οι καπιταλιστικοί θεσμοί είναι υπεράνω όλων. Υπεράνω και από τις πολιτικές προσωπικές ευθύνες. Από τις εγκληματικές ευθύνες.

◆ Τριήμερο πολιτικών εκδηλώσεων του ΚΚΕ για τους Ελληνες και Μετανάστες εργάτες. Μετανάστες και Ελληνες οργανωθείτε στα ταξικά συνδικάτα, δυναμώστε το ΠΑΜΕ (Αχτιδική επιτροπή 5-6 διαμερίσματος του ΚΚΕ)

Ο ταξικός προσανατολισμός λέει ο «Ριζοσπάστης» κερδίζει έδαφος στη συνείδηση των μεταναστών. Ενάντια στη λογική, λέει, των «αντιρατσιστικών» (τα εισαγωγικά που είναι από τον «P» τί να υπονοούν); οργανώσεων και φεστιβάλ που αντιμετωπίζουν τους μετανάστες σαν «προστατευόμενο είδος». Το ΚΚΕ, ε; Τους έχει ξεσκίσει στην αυτενέργεια. Συνελεύσεις, συσκέψεις, κινητοποιήσεις, τα πάντα. Οπως στους οικοδόμους. Που αυτενεργούν πρώτα στον ΟΑΕΔ παίρνοντας το χαρτάκι και μετά δέχονται ισχυρή δόση ταξικότητας ψηφίζοντας στις εκλογές του συνδικάτου. Δίκαια το άρθρο έχει τίτλο «ισχυρότερος όλων ο ταξικός δεσμός». Δικαιότερα θα ήταν αν είχε τίτλο «ισχυρότερος όλων ο Περισσός δεσμός». Ειδικότερα όταν υπάρχουν και κάποιες εξαρτησιώλες.

◆ 11ο αντιρατσιστικό φεστιβάλ. Ο ρατσισμός γεννάει το φόβο, η αλληλεγγύη την ελπίδα.

Ο καπιταλισμός γεννάει το φόβο, αγαπητοί. Το φόβο και το ρατσισμό. Το ξέρετε, αλλά δεν το λέτε. Εν γνώσει σας κάνετε τις εκπτώσεις. Εκπτώση από δω, έκπτωση από κει, έκπτωση παραπέρα, βγάλανε γλώσσα οι ταξικοί του Περισσού. Άλλα αυτό είναι το λιγότερο.

Χλιάδες αγρότες, αρκετοί κρατώντας φωτογραφίες του Τσε Γκεβάρα, έκεισαν με μπλόκα τους αυτοκινητόδρομους και συγκρούστηκαν με την αστυνομία την περασμένη Τρίτη, 4 Ιουλίου, για να διαμαρτυρηθούν για τη συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου που επικύρωσε το Κογκρέσο του Περιού και ο απερχόμενος πρόεδρος Αλεξάντρο Τολέδο, ανοίγοντας το δρόμο για την έγκριση της και από το αμερικανικό Κογκρέσο.

Η αστυνομία χρησιμοποίησε

vou Ριβς και Σάντρα Μπουλούκ.

■ ΡΟΜΠΕΡΤ ΜΑΜΟΥΛΙΑΝ

Βασίλισσα Χριστίνα

Ριμαντικό δράμα εποχής (1933) με πρωταγωνίστρια την Γκρέτα Γκρέμπτο στο ρόλο της Βασιλίσσας της Σουηδίας, η οποία κόντρα στις συμβάσεις και το γάμο της θα ερωτευτεί έναν Ισπανό διαμεσολαβητή περί τα τέλη του Τριαντακονταετούς Πολέμου.

Ελένη Σταματίου

■ Ερωτευμένοι με τον καπιταλισμό

«Το πολιτικοστρατιωτικό τείχος στο Βερολίνο μπορεί να έπεσε, εμφανίζεται όμως ένα νέο, κοινωνικό τείχος που χωρίζει τις μεγαλουπόλεις του κόσμου σε ζώνες ευημερίας και σε ζώνες ανέχεισας, ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς». Ο Αλ. Αλαβάνος στα Πετράλωνα.

Δηλαδή, ρε μεγάλε, τώρα εμφανίζεται αυτό το κοινωνικό τείχος στο εσωτερικό των καπιταλιστικών μεγαλουπόλεων; Τώρα τελευταία, στην εποχή της «παγκοσμιοποίησης» -όπως λέτε, ανακαλύπτοντας κάποιο καινούργιο (ανύπαρκτο) στάδιο του καπιταλισμού - έχουμε παραγκομοχαλάδες, εργατικά γκέτο και εξαθλίωση; Αν ο Αλαβάνος έκανε λάθος στη διασύντηση (αν και αριθμάλλουμε, γιατί το ρήμα «εμφανίζεται» είναι σαφέστατο και δε μπορεί να αποδοθεί σε παραδρομή), ας

■ Ελ Σαλβαδόρ

Νεκροί και τραυματίες σε φοιτητική συγκέντρωση

Δύο αστυνομικοί σκοτώθηκαν και τουλάχιστον δέκα ακόμη τραυματίστηκαν στις συγκρούσεις που ξέσπασαν όταν η αστυνομία επιχείρησε να διαλύσει με δακρυγόνα φοιτητική συγκέντρωση. Οι φοιτητές είχαν συγκεντρωθεί στις 5 Ιουλίου μέσα στο χώρο του πανεπιστημίου για να διαμαρτυρηθούν για τις αιδήσεις στο ηλεκτρικό ρεύμα, στα καύσιμα και στις τιμές των εισιτηρίων στα μέσα μεταφοράς, που

επιβλήθηκαν πρόσφατα από την κυβέρνηση.

Η ανακοίνωση της αστυνομίας, εκτός από τις δικές της απώλειες, αναφέρει ότι οι διαδηλωτές απάντησαν με πυροβολισμούς στον αέρα και καταστροφές αστυνομικών αυτοκινήτων καθώς και ότι έγιναν 20 συλλήψεις. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (6/7/06) δεν έχει δοθεί καμιά πληροφορία από την αστυνομία ή την κυβέρ-

νηση για θύματα στις γραμμές των φοιτητών, παρόλο που ο πανεπιστημιακός Εδουάρδο Εσπινόσα κατήγγειλε ότι η αστυνομία πυροβολούσε από ελικόπτερο στα πανεπιστημιακά κτήρια. Από άλλες πηγές έγινε γνωστό ότι τραυματίστηκε με πυροβολισμό στο στήθος ένας υπάλληλος του πανεπιστημίου. Η τηλεόραση πρόβαλε μόνο εικόνες με τραυματισμένους μπάτσους, ενώ ο πρόεδρος της χώρας Τόνι Σάκα απέ-

δωσε την ευθύνη για τη βία στο Φαραμπούτο Μαρτί, το πρώην αντάρτικο, το οποίο από το 1992, αφού κατέθεσε τα όπλα, έχει μετατραπεί σε κοινοβουλευτικό κόμμα, που εκπροσωπείται στη βουλή. Φαίνεται ότι και στο Σαλβαδόρ ισχύει η πολυδώρεια ρήση και οι μπάτσοι είναι οιφίλητα και ακίνητα στρατιωτικά που δέχονται χωρίς να απαντούν τις επιθέσεις από τις ορδές των διαδηλωτών!

■ Ιράκ

Τρίπτυχο αποτυχίας

Σε παταγώδη αποτυχία, όπως ομολογούν οι εμπνευστές τους, καταλήγουν τρεις σημαντικές επιχειρήσεις που είχαν ξεκινήσει με βαρύγδουπες δηλώσεις το τελευταίο διάστημα οι Αμερικανοί και η δωσιλογική ιρακινή κυβέρνηση, τόσο στο μέτωπο της καταστολής της ιρακινής αντίστασης όσο και στο μέτωπο της προπαγάνδας.

Η πρώτη, με την κωδική ονομασία «Επιχείρηση προχωρώντας μαζί», είχε παρουσιαστεί ως μια γιγάντια επιχείρηση καταστολής της ιρακινής αντίστασης στη Βαγδάτη, με τη συμμετοχή 75.000 Αμερικάνων και Ιρακινών στρατιωτών και τη δημιουργία εκαποντάδων νέων σημείων ελέγχου στην ιρακινή πρωτεύουσα, με απαγορεύσεις στην κυκλοφορία ανθρώπων και οχημάτων, με επιδρομές σε σπίτια και επιθέσεις σε υποτιθέμενα κρητιφύγετα ανταρτών.

Ομως τα σκληρά μέτρα καταστολής όχι μόνο δεν έφεραν το αναμενόμενο αποτέλεσμα, αλλά αντίθετα σημειώθηκε ούξηση των επιθέσεων, όπως παραδεχτήκε ο αμερικανός στρατηγός Τζέ-

φρι Σύνορο σε συνέντευξή του στις 30 Ιουνίου στη Βαγδάτη.

Την ίδια τύχη έχει και η επιχείρηση «Σχέδιο Εθνικής Συμφιλίωσης», τα βασικά σημεία του οποίου προβλέπουν χορήγηση αμνηστίας σε μαχητές που δεν είχαν εμπλακεί σε επιθέσεις εναντίον Ιρακινών και των δυνάμεων κατοχής και την απελευθέρωση φυλακισμένων που δεν κατηγορούνται για σοβαρά αδικήματα και ανάμειξη στην ένοπλη αντίσταση. Αφήνει ασφέρες το ζήτημα της αντιμετώπισης των σπιτικών πολιτοφυλακών, την αναφέρει στην ισλαμική Στρατού και από τις «Ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920», από τις ισχυρότερες ένοπλες αντιστασιακές οργανώσεις, που

δήλωσαν, μεταξύ άλλων, ότι «η αντίσταση έχει απαλάντευτη στάση αντίστασης στην κατοχή, ότι όλες οι ομάδες της αντίστασης έχουν απορρίψει το κυβερνητικό σχέδιο γιατί δεν αναφέρεται στο ζήτημα της κατοχής και διέν σε ποτέ ανομάτα των αντιστασιακών οργανώσεων, που παρουσιάζονται ότι συμφωνούν με το σχέδιο». Εποι, ελάχιστες μέρες μετά τη δημοσιοποίησή του ένας ακόμη προπαγανδιστικός ελγήμος των Αμερικάνων και των ιρακινών λαϊκέδων τους εξελίχθηκε σε μεγάλο φιάσκο.

Η τρίτη επιχείρηση είναι η προπαγάνδα που στήθηκε πάνω στο πτώμα του Ζαρκάουι. Λευκός Οίκος και ιρακινή κυβέρνηση, για ευνόητους λόγους, την παρουσίασαν ως τεράστια επιτυχία τους, ως ισχυρότατο πλήγμα στο δίκτυο της τρομοκρατίας. Σε λιγότερο από ένα μήνα τους διέψευσε ο ίδιος ο αμερικανός πρεσβευτής στο Ιράκ Ζαλμάι ΚάλιλΖαντ, ο οποίος στις 4 Ιουλίου δήλωσε ότι «η δολοφονία του Ζαρκάουι δεν είχε καμιά επίπτωση στην κλιμάκωση της βίας».

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΙΑΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟΥ

KONTRA

ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ

Υποκρισία και σπέκουλα

Η φιέστα που οργάνωσε ο Περισσός για τη νεολαία του στο Γράμμο, για να τιμήσει (υποτίθεται) τον αγώνα του Δημοκρατικού Στρατού ενεργοποίησε ανακλαστικά που έμοιαζαν να είναι εν υπνώσει τα τελευταία χρόνια. Δε θα μπορούσε, για παράδειγμα, να μείνει σιωπηλός ο Πρετεντεράκος, που έβγαλε και πάλι σπυράκια και έγραψε στη στήλη του στο «Βήμα» ως γνήσιο παιδί της αμερικανοκρατίας: «Χρειάζεται μεγάλο δόστη ανοπίσιας για να γιορτάζουν ένα καταστροφικό γεγονός, όπως ένας εμφύλιος πόλεμος, όχι αυτοί που τον κέρδισαν, αλλά αυτοί που τον έχασαν! (...) αν αυτοί γιορτάζουν το λάθος τους, αυτό σημαίνει ότι αναγνωρίζουν στους άλλους το δικαίωμα να γιορτάζουν το σωστό (...) και αν είναι να θυμόμαστε, το δικαίωμα στη μνήμη το έχουν κατ' αρχάς αυτοί που πολέμησαν για να σώσουν τον τόπο τους, που νίκησαν και που δικαιώθηκαν από την Ιστορία». Για μια ακόμη φορά αυτός ο χούλιγκαν της αστικής δημοσιογραφίας αυτοαναγορεύτηκε σε αποκλειστικό ερμηνευτή της Ιστορίας και μάλλον περιττεύει κάθε αντιπαράθεση μαζί του.

Υπήρξαν, όμως, άλλοι που έπιασαν το ζήτημα από άλλη άποψη και «τη βγήκαν» στον Περισσό έξυπνα, ξύνοντας πληγές που πονάνε. Για παράδειγμα ο Μανώλης Κοττάκης, που έγραψε στην «Απογευματινή»: «Δυστυχώς στο ΚΚΕ δεν έλαβαν τα μπυνύματα της εποχής και οργάνωσαν μια "γιορτή μίσους" στο Γράμμο - Βίτσι. Ο γραμματέας της Νομαρχιακής Επιτροπής Ιωανίνων χαρακτήρισε τον εμφύλιο στον οποίο μετείχε ο Δημοκρατικός Στρατός "δίκαιο ταξικό αγώνα" και την ένοπλη πάλη "αποτέλεσμα της κρατικής βίας και τρομοκρατίας". Αμετανόπτος ο άνθρωπος».

Ποια είναι η πληγή που έξισε ο πονηρός δεξιός αρθρογράφος; Την επί δεκαετίες πολιτική του Περισσού, ο οποίος έχει καθιερώσει τον όρο «γιορτές μίσους» για τις φασιστοσυνάξεις που κάθε χρόνο γίνονταν στο Γράμμο, με διοργάνωση από το ίδιο το κράτος μέχρι τη δεκαετία του '80, που το ΠΑΣΟΚ κατάργησε τη μέρα της «πολεμικής αρετής των Ελλήνων», που γιορτάζοταν στις 31 Αυγούστου, πημερομνία αποχώρησης του ΔΣΕ από το Γράμμο και παραδοχής της στρατιωτικής του ήττας. Είναι ο Περισσός που επί τόσες δεκαετίες μιλούσε για λόθη, που χαρακτήριζε τον αγώνα του ΔΣΕ «τυχοδιωκτισμό του Ζαχαριάδη» και αναγόρευε σε κύριο στοιχείο της πολιτικής του την «εθνική συμφιλίωση», αφαιρώντας τα ταξικά χαρακτηριστικά από την επανάσταση του 1946-49. Δικαίως, λοιπόν, έρχονται τώρα οι δεξιοί και σοσιαλδημοκράτες, οι πολιτικοί απόγονοι του μοναρχοφασισμού, και εγκαλούν τον Περισσό: «Δεν είπαμε ότι θα ρίξουμε τον εμφύλιο στη λίθη; Δεν είπαμε ότι νικητές και πτητημένοι δε θα αναμοχλεύουμε πλέον τα πάθη; Γιατί παραβιάζετε αυτή μας τη συμφωνία, που έγινε και επί ΠΑΣΟΚ και επί Μητσοτάκη-Τζαννετάκη, όταν συμμετείχατε και σεις στην κυβέρνηση?».

Δεν είναι υποχρεωμένοι οι αστοί να δείξουν κατανόηση στις κομματικές ανάγκες του Περισσού, που προσπαθεί να πουλήσει εκ του ασφαλούς επαναστατιλίκι στην κομματική νεολαία. Αν μάλιστα ήταν λίγο πιο έξυπνοι, θα αναδιφούσαν σε παλιότερα κείμενα και διακριρύξεις και θα τα τριβαν στη μούρη της Παπαρήγα, που θυμήθηκε τρεις δεκαετίες μετά τη μεταπολίτευση του '74 να οργανώσει φιέστα «τιμής» για το ΔΣΕ, το μίνυμα του οποίου το 'χουν πετάξει στα σκουπίδια.

Π.Γ.